

**Kā
sildīties
droši.**

→ 8. lpp.

**Jaunais
aksesuārs –
maska.**

→ 4. lpp.

**Personība –
Arturs
Cimoška.**

„Nesamierinās
ar mazumiņu.
Viņam vajag
pašu labāko,
un viņš velta
spēkus, lai
to realizētu,”
saka studiju
biedrene.

→ 6.-7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,80 eiro

Nr. 87
(11 618)

Otrdiena, 2020. gada 3. novembris

Pārtikas pakas divām nedēļām

Ir sākusies otrā nedēļa, kad skolēniem no 7. līdz 12. klasei mācības notiek attālināti. Kuldīgas novadā viņiem uz mājām vakar tika nogādāta pašvaldības sarūpētā pārtika, bet šoreiz – divām nedēļām.

Izvadāšana sākas krietni pirms deviņiem no rīta. Pārtika tiek sašķirotā V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā un Centra vidusskolā. Bet šajā pirmdienā dažam pagasta pārvaldes vadītājam un darbiniekiem nācās braukt pat divas reizes, jo visu satilpināt auto nevarēja. Kopumā pakas saņem teju tūkstoš skolēnu. Rumbas pagastā tādu ir 18. Kā stāsta pārvaldes vadītāja Lija Šēle, daļa paku tiek nogādātas pārvaldē, daļa – Bukaišos, bet tālāk dzīvojošajiem tās pieved klāt. Kuldīgā skolēnu ģimenes pārtiku var saņemt skolā pēc grafika, kas izslēdz pulcēšanos.

Katra paka ir aptuveni 7,50 eiro vērtā atbilstoši tam, cik pašvaldība izlieto brīvpusdienām vienam skolēnam nedēļā. Tajā ir siers, desa, piens, olas, makaroni, griķi, svaigi augļi utt. Katrā kaut kas cits.

„Sākotnēji tika jautāts, kāpēc nav silto pusdienu,” stāsta L.Šēle. „Skolēni pieraduši pie tās kārtības, kāda bija pavasarī.”

Pēc pakām lielākoties no mājas izskrien paši skolēni. Kā *Kurzemniekam*, kurš vakar devās līdz

Kuldīgas novadā pārtikas pakas saņem 962 skolēni. Šo pirmdien – uzreiz divām nedēļām. Attēlā – sadale V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā.

izvadātājiem, stāsta Rumbas pagastā dzīvojošā 12. klases audzēkne Akvelīna, no atvestā pirmie pazūdot augļi, tad tas, kam ir īsāks derīguma termiņš. Par pārtiku priecājas arī divu vidusskolēnu mamma Mairita Gustsone, uzsverot, ka šis ir atspajds jebkurai ģimenei. Lielākās bažas radot tas, kas notiks pēc 15. novembra, līdz kuram noteiktas at-

tālinātās mācības, jo iekšējā balss sakot, ka pēc tam nekas nebeigsies. Tas radot neērtības, jo M.Gustsone atrodas mājās, uzmanot, vai bērni laikus pieslēdzas mācībām.

Alberta Dintera teksts un foto
Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv

KURMĀLĒ:

- kalēja Laimoņa Spēka darbnīcā top brīnumi;
- Paulīnas kapsētā būs jauns zvanu tornis;
- pirmklasniekiem krūzīte ar vārdu.

→ 5. lpp.

**Vai Restorānu
nedēļa nerada
riskus?**

→ 2. lpp.

Lai sociālie
pakalpojumi visiem
vienādi neatkarīgi
no tā, kur dzīvo.

→ 3. lpp.

Piektdien, 6. novembrī:

- Apņēmīgie Štūlbergi Alsungā.
- Veselības lappuse.
- Kovidstāsts: palātā kopā ar talsinieci Lieni.
- Sporta pedagoģes – māte un meita: Dzintra Vaivade un Ieva Skurule.

REDZĒJUMS

Visa mūža garumā

Daiga Bitiniece

Nupat lasu ziņu, ka mācībām pieaugušo izglītības projektā *Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide* piektajā kārtā saņemti 28 930 pieteikumi. No 11 nozarēm lielākā daļa pieteikušies uzņēmējdarbībā (grāmatvedības un nekustamā īpašuma tirdzniecības un apsaimniekošanas programmās, kā arī digitālajā marketingā). Lai gan piedāvājums noteikti varēja būt daudzpusīgāks, pati ideja dot iespēju kādā darbā jau strādājošiem cilvēkiem apgūt vai vismaz tuvāk iepazīt citu profesiju vai arodu šķiet apsveicama.

„Laimīga cilvēka dzīvi balsta četri pīlāri, no kuriem viens ir iespēja sevi realizēt.”

Un mūsdienās, kad tik strauji tehnoloģiju attīstībai pa pēdām rodas vai radīsies pieprasījums pēc tādām profesijām, kādas vēl nesen pat neiztēlojāmies (dronu pilots, produktivitātes treneris, vienkāršības eksperts, atkritumu dizainers, pilsētas fermeris, robotu konsultants, kosmotūrisma menedžeris, teleķirurgs, kriptovalūtas konsultants utt.), kad mainās tas, kādas iemaņas un zināšanas vajadzīgas vienā vai otrā darbā, tiešām jātūro acis vaļā un roka uz pulsa, lai gan nepalaistu garām varbūt labu iespēju tikt pie interesantas nodarbošanās, gan, īpaši jau gados esot, nepaliktu bez darba vispār.

Bet runa nav tikai par darbu kā iespēju nopelnīt algu iztikai un dzīvošanai. Kā saka personīgās izaugsmes trenere Anda Kļaviņa, laimīga cilvēka dzīvi balsta četri pīlāri. Viens ir iespēja sevi realizēt, izpaust talantus, spējas. Otrs – atrašanās vidē, kurā jūties noderīgs un tiec arī novērtēts. (Vēl viņa min pozitīvas emocijas, no kurām vismaģiskākā emociju kvalitāte ir pateicība, un savas dzīves jēgas apzināšanās.) Spēja mācīties visa mūža garumā un spēja mainīties ir divi nosacījumi, lai piepildītos iepriekšminētie.

Vai mēs līdz šīgada pavasarim zinājam, cik daudz varam paveikt attālinātā darba režīmā? Nē taču! Vai pratām strādāt zūmā – interneta platformā Zoom? Arī ne. Vai nebijām pieraduši, ka darbs ir iespējams (sākas un beidzas) vien tad, kad sēžam pie galda darbavietā? Bijām. Vai bija grūti apgūt gan zūmu, gan *mākonī* (vietni *My Cloud*), gan citas tehniskas lietas? Nē. Vai tagad esam ieguvēji vai zaudētāji? Atbilde, šķiet, skaidra, lai gan, protams, netrūkst dažādu ne tik labu blakusefektu, un arī tas ir saprotami. Bet, kā sacījis psihologs Arkādijs Pance, ikdienas dzīve no mums prasa elastību, pielāgošanās prasmi, gribasspēku un izturību, praktiskumu un spēju ar cilvēkiem saprasties. Un viss nosauktais ir attīstāms. Ja vien mēs paši to vēlamies.

KĀPĒC LASA KURZEMNIEKU

Ja būs laiks, lasīs vairāk

Tā sola Skrundas novada Raņķu pakalpojumu pārvaldes vadītājs Ritvars Stepanovs. Pagaidām viņš *Kurzemnieku* neabonē, bet bibliotēkas eksemplārā izlasot visu, kas saistīts ar pagastu, un aktuālāko informāciju. Ziņas par novadu pārskatot arī internetā.

„Šobrīd visapkārt ir tik daudz in-

formācijas, ka visu izlasīt un aptvert nepietiek laika. Ļoti labprāt lasītu ceļojumu aprakstus, kaut ko par kolekcionāriem un vēsturi. Es zinu, ka tas viss *Kurzemniekā* jau ir, bet man tam jāatrod laiks,” smaida R. Stepanovs. Viņš atzīst, ka par Raņķu vēsturi interesējas pastiprināti un labprāt kopā ar *Kurzemnieku* veidotu publikācijas.

TRĪS PAR VIENU

Šonedēļ Kuldīgas novadā izsludināta Restorānu nedēļa. Vai nesaskatāt risku rīkot pasākumu un aicināt uz to arī cilvēkus no citurienes? (Sarunas notiek piektdien, 30. oktobrī.)

IEVĒROT NOTEIKUMUS, BET DZĪVI NEAPSTĀDINĀT

1. Inga Bērziņa, Kuldīgas novada domes priekšsēde:

– Tūrisma uzņēmējiem par to bija sanāksme. Daļa ir atteikušies. Visi drošības noteikumi tiks ievēroti. Ēdinātāji un restorānu īpašnieki ir informēti, un atbildību visi apzinās. Kopumā pieeja ir tāda, ka negribas dzīvi apstādināt – jā mēģina turpināt darboties. Epidemiologi saka, ka Kuldīgā situācija ir diezgan

stabila, lai gan pa kādam saslimušam vēl ir. Tas tā varot būt, bet tendence ir uz labu. Protams, ja visā valstī būs lēmums, ka ēdināšanas uzņēmumiem jābūt slēgtiem, arī Kuldīgā nekas nenotiks. Kamēr šādu noteikumu nav, bērni iet uz skolām un bērnudārziem, vecāki – uz darbu, tikmēr ceram, ka izdosies arī Restorānu nedēļa. Ļoti svarīgi, lai ekonomika neapstātos. Jā-

mēģina visu sabalansēt.

Es šad tad uz kafējnīcām aizeju un domāju kādu reizi izmantot arī Restorānu nedēļas piedāvājumu. Protams, jāievēro noteikumi – maskas līdz ieejai, nepulcēties baros, kopā tikai viena mājsaimniecība. Jābūt maksimāli piesardzīgiem, tomēr jākustas.

NEREDZ JĒGU DZĪVOT KARA APSTĀKĻOS

2. Raimonds Zommers, šefpavārs, Kuldīgā piedāvā savu nedēļas restorānu:

– Ar šo visu būs jāsadzīvo vismaz divus trīs gadus – tāds ir mans subjektīvais viedoklis. Vai tad visu laiku tikai sēdēsīm mājās? Labāk iemācīties sadzīvot, ievērot noteikumus. Par maskām katram ir cits viedoklis, bet, ja noteikts,

ka vajag, tātad kaut kāda jēga no tām ir. Distanci starp galdiem ievērot varam. Arī šis noteikums balstīts uz kādiem medicīniskiem mērījumiem. Neredzu jēgu visu apturēt un aizvērt restorānus ciet. Divus mēnešus pavasarī viss jau bija ciet, un visi jutās slikti. Cik tad ilgi dzīvosim kara apstākļos? Jāiemācās noteikumus ievērot un šo periodu izdzīvot.

Kuldīgā cilvēki jau pagājušonedēļ sāka pieteikties. Notika Restorānu nedēļa arī Rīgā. Pieplūdums bija, drošību ievērojām. Nevienam nav saslīmīti, nevienam restorāns nav aizvērts. Mans nedēļas restorāns Kuldīgā ir vienreizēja iespēja. Šādu projektu cilvēki labprāt pieņem. Arī man ir labi, jo nav rutīnas. Vienmēr esmu atvērts labiem projektiem.

LAI KOLĒGIEM IZDODAS!

3. Raimonds Lapukis, restorāna *Pagrabiņš* īpašnieks:

– Līdz šim esam piedalījušies visās Restorānu nedēļās, bet šoreiz ne. Tas neskaidrās situācijas dēļ – nosacījumi mainās katru dienu. Vēl nav zināms, vai vispār notiks, kaut gan kolēģiem vēlam veiksmi. Nedod Dievs, sagatavoties un tad uzzināt, ka Restorānu nedēļa

nedrīkst notikt! Mēs jau pavasarī tādu situāciju piedzīvojām. Bijām sagatavojušies citai ēdienkartei, sapirkuši produktus. Sagataves, kas tik ātri nebija jāpasūt, var tirtot arī nākamajā nedēļā, tomēr pavasarī nācās aizvērties pavisam. Ir jau labi rīkot, un tā ir pašvaldības pretimnākšana uzņēmējam – centiens nodrošināt kādu cilvēku plūsmu. Ja būs

atļauts, mēs jau arī strādāsim, tikai ar ierasto ēdienkarti. Ikdienā ar apmeklētājiem varētu būt labāk. Nedēļas nogalē vēl tā, bet pārējās dienās izdevīgāk būtu restorānu slēgt. Tomēr tas nav populārs lēmums.

Inguna Spuleniece

FOTOKOMENTĀRS

Aptauja www.kurzemnieks.lv no 14. līdz 31. oktobrim

Vai gatavojat krājumus ziemai?

- Konservēju paša izaudzēto, pietiek visi ziemai **20**
- Pērku ogas un dārzeņus, jo savam ievārījumam ledusskapī jābūt **8**
- Ja sanāk laiks **6**
- Neko negatavoju – visu var nopirkt veikalā **12**
- Par to nedomāju **9**

MUMS ZVANA

Kam tāds žogs vajadzīgs?

Tā par augsto un blīvo sētu (attēlā), kas parādījusies pretī mājai Jelgavas ielā 38, jautā vairāki kuldīdznieki, arī iemītnieki ir neizpratnē, kādēļ pirmajam stāvam tagad aizklāts viss skats uz ielas pusi.

Kāds kungs satraucies, ka tāda sēta ne vien neiekļaujas ainavā, bet arī pievīlinās tos, kas sevi uzskata par grafiti māksliniekiem. Kāda kundze raizējas, ka saule pirmajā stāvā vairs neiespīdēs.

Kuldīgas attīstības aģentūras vecākā projektu vadītāja Elīna Zīle atbild: „Jelgavas ielā 38 b (pretī namam) izbūvētā labiekārtojuma vadmotīvs tieši saistāms ar vēsturisku priekšpagalmu, tāpēc sēdvietu niša no ielas tiek atvirzīta, līdz ar to nodrošinot neseidzīgu un drošu atpūtu. Koka sēta atdala ielai piederošu zaļo zonu no privātīpašuma. Sētas attālums no ēkas ir pietiekams, lai netraucētu saules gaismai iekļūt dzīvokļos. Labiekārtojuma zonā vēl tiks izvietoti četri atpūtas soli, divas atkritumu urnas, trīs velosipēdu statīvi, būs autobusu pietura.”

Diemžēl no bazām, ka sēta var tikt apķēpāta ar grafiti, neesam pargāti, atzīt E.Zīle un aicina visus, kuri pamana kaut ko aizdomīgu, ziņot pašvaldības policijai.

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Saldū no pienotavas ņemām sviestu, vedām uz Krieviju, iemainām pret minerālmēsliem. Mēs bijām trīs dulli studiju biedri. Naudas mums nebija, bet idejas bija. Jautri gāja. Tur varēja visādi būt... Vienu brīdi izskatījās, ka bankrotēsim, jo aizvēra ciet robežu. Tomēr zvaigznes kaut kā sakrita, un mēs kā caur adatas aci izlīdām,” atceras uzņēmējs Arturs Cimoška.

LABOJUMS

30. oktobra *Kurzemnieka* rakstā *Būs jauni speciālisti* ieviesusies kļūda. Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumu astoņās grupās kopā absolvējuši 77 audzēkņi.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā jums patīk tas, ka šis rudens tik silts?

Katrīna Olštreina, studente:

– Ļoti patīkami te, Kuldīgā. Pavadu laiku laukā, patīk tieši tas, kā dabā izpaužas skaistums. Vispār dzīvoju Rīgā, bet atbraucu brīvdienās, un man tā patīk visas tās ieliņas, dzeltenās lapas – tāds skaistums! Eju pastaigās un izbaudu. Protams, neierasti, ka tik silti, bet ir labi. Man šķiet – nevajag braukt uz Siguldu baudīt rudeni, jo ir tik daudzas citas skaistas vietas, piemēram, Kuldīga.

Ritvars Alainis, zobārsts:

– Man ir tikai tas labākais, ko teikt. Protams, patīk – nu, kā var nepatīkt? Pašlaik aktīvi ārstēju zobus, bet brīvajā laikā regulāri eju pārgājienos ar grupām. Pagājušonedēļ bijām pa Līgatnes mežiem: kopā nogājām 20 km un palikām pirtī. Ideāls laiks – vispār auksti nebija. Šobrīd laiks pārgājieniem ir perfekts.

Arvīds Šefanovskis, pasniedzējs, ilggadējs sporta entuziasts:

– Cilvēkam pierasts, ka vajag visus četrus gadalaikus, lai varētu norūdīt organismu. Vēsumiņš ir vajadzīgs – sākot ar mīnus desmit un sniedzīgu. Cilvēki kļuvuši daudz neveselīgāki, un tas viss tādēļ, ka nav, kā ķermeni norūdīt. Esmu piedzīvojis, ka sniegs sākas oktobrī un beidzas martā – tieši tas, kas vajadzīgs. Tad arī jaunieši skolā dikti maz slimoja. Tagad cita paaudze – agrāk bija lielāka tendence sportot, piemēram, slēpot. Tas ir superīgi! Man aukstuma un sniega ļoti pietrūkst, un neesmu vienīgais. Tāds kaifs, kad, pastaigājoties pa sniegu, zem kājām viss čurkst! Esmu gandrīz aizmirsis, kā sniegs izskatās. Es jau regulāri sportoju, tāpēc pie ģimenes ārsta nav jāstaigā, bet esmu redzējies, ka tur tādas rindas, ka pat ieiet nevar. Uzpuš vėjīņš, un cilvēks momentā slims.

Irēna Imangulova, gaļas ceha strādniece:

– Man jau patīk, ir labāk nekā ziemā. Var braukt ar mašīnu, un nav slidens, bet šodien mašīnu nodevu uz riepju maiņu, jo tā ir obligāta prasība. Pagājušogad arī, šķiet, bija silti, bet laikam ne tik, cik šogad. Laiks tik ātri skrien, ka nevar visu sapsrast.

Justīne Grantīna, beziepakojumu veikala līdzīpašniece:

– Šoruden Kuldīgā ir ļoti skaisti, jo nav salnas un visi koki tā izkrāsojušies. Tik zeltīts rudens vēl nav bijis. Es eju pastaigāties, bildēju skaistas bildes un jūtos laimīga, jo, kad apkārt redzu ko skaistu, uzreiz jūtos pozitīvāka – emocijas rodas pašas no sevis. Man ir arī dārziņš, bet tur vairāk darbojos pavasarī. Rudenī ir lapu grābšana, un man pagalmā ir liels ozols, tāpēc ar meitiņu mums ir *darba terapija*, kad visi grābjam lapas. Viņai tas ārkārtīgi patīk.

Daiga Viļumsone, māsaiņniece:

– Pricējās un ceru, ka šāds silts laiks paliks ilgāk. Man patīk čabīnāties pa lapām, daru dārza darbiņus. Vēl visu neesmu paspējusi noravēt, bet laiks jau ir. Sanāk arī paslinkot, un es neiespringstu. Uznāks salna, un zīnu, ka būs palicis arī kaut kas nepadarīts.

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

PĒC PUBLICĒTĀ

Mazais remonts bijis, lielo kaimiņi neļauj

Pēc tam, kad *Kurzemnieks* rakstīja par bīstamajām kāpnēm uz otro stāvu Jelgavas ielas 29. nama pagalmā, ar redakciju atkal sazinājās Maijas kundze no otrā stāva.

Kā jau rakstījām, *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) apsaimniekotajam vairāku īpašnieku namam ir parāds, kas dažādus darbus kavē. Kāpnēm, pa kurām staigā divu dzīvokļu īpašnieki, pamatīgs remonts izmaksātu ap pusotru tūkstoši eiro, bet tad iztērēto vajadzētu dalīt uz visiem dzīvokļiem. Pret to kategoriski iebilst pirmā stāva kaimiņi. Pēc pēdējās sarunas KKP saņemts rakstisks atteikums par remontu maksāt visiem, skaidro īpašumu apsaimniekošanas daļas vadītāja Ita Bērziņa.

PAR CITIEM DARBIEM NEPRASA

Maijas kundze priecājas vismaz par mazo remontīņu: trīs strādnieki četras stundas gar kāpnēm

darbojušies. Aiztaisījuši caurumu durvju ailā, nomainījuši dažas satrupējušas brucas, kas rokās sabirzušas, nostiprinājuši dažus dēļus. Smuki aiz sevis visu satīrījuši, turklāt KKP pateikts, ka par mazo remontu mājai jāmaksā nebūs. Par to paldies.

Bet aplūzušie pakāpieni palikuši, jumta virs āra kāpnēm nav, un tās atkal ir slidenas. Sarūgtinājums dzīvokļa saimniecei par to, ka pirms vairākiem gadiem, kad ierīkota kanalizācija, neviens nesot runājis, ka šo summu var likt klāt apsaimniekošanas maksai un dalīt uz dzīvokļiem. Nauda ņemta no mājas uzkrājuma, tā iedzenot parādos. Viņasprāt, apsaimniekošanas tēriņus savēl kot kopā, pirmajam stāvam ticis daudz vairāk, bet tad neviens „uz riņķi neskrien un neprasa visu dzīvokļu piekrišanu, tikai par kāpnēm prasa”.

NOTEIKS BĪSTAMĪBU

I.Bērziņa uzskata, ka bijušo atpakaļ nepagriez, turklāt no tiem,

kuri KKP strādāja tad, kad kanalizācija ierīkota, neviens vairs nav. „Mēs sapratām, ka jau tad kaimiņiem vienoties bijušas lielas problēmas. Palaižot māju mīnusus, cietēji esam mēs paši,” viņa atzīst.

„Par kāpnēm runājot, sūtām būvvaldei iesniegumu šo adresi apskatīt, izvērtēt un dot profesionālu atzinumu, vai šis ir lietošanai derīgas vai arī normām neatbilst un jānojauc. Tas ir pirmais, kas jāsaprot. Ja būvvalde atzīs, ka ir bīstamas, tad likums mums paredz remontēt un summu izdalīt uz rēķiniem visai mājai. Mums pat nav citu iespēju, ja māja ir parādās. Ja bīstamība nav tik augsta, nākamgad lielu remontu nevaram atļauties pie pašas labākās gribas, jo māja nepaspēs naudu sakrāt,” teic I.Bērziņa, solot par profesionālu atzinumu informēt arī *Kurzemnieku*.

Inguna Spuleniece

Līdz decembrim sejas maskas nodrošinās

Kuldīgas novada sociālajā dienestā līdz vakardienai pieteicās vairākas individuālās šuvējas un uzņēmēji, kuri apņēmušies sašūt sejas aizsargmaskas, ko plānots izdalīt dažādām iedzīvotāju grupām.

Pagājušonedēļ pašvaldība aicināja pieteikties tos, kuri spēj noteiktā skaitā uzšūt labas mazgājamas maskas par cenu, kas nepārsniedz trīs eiro.

Domes sēdē priekšsēde Inga Bērziņa pastāstīja, ka valdība maskām piešķirusi naudu, bet iepirkums vēl gaidāms, tādēļ līdz mums tās varētu nonākt tikai februārī. Lai procesu paātrinātu, uzrunāti vietējie šuvēji.

Sociālā dienesta vadītāja Sarmīte Segliņa deputātus informēja, ka maskas tiks izsniegtas trūcīgām un maznodrošinātām personām; tiem, kuriem ir piešķirta patversme, ilgstoša izmitināšana vai aprūpe mājās; senioru dienas aprūpes centra apmeklētājiem; dienas centra apmeklētājiem

ar garīgiem traucējumiem; cilvēkiem krīzes centros; 1. un 2. grupas invalīdiem, kā arī tiem, kam invaliditāte noteikta līdz pilngadībai. Izņēmums ir bērni līdz 13 gadiem, kuriem masku lietošana nav obligāta. Pagaidām tiek lēsts, ka tie būtu aptuveni 1850 cilvēku. *Kurzemniekam* gan S.Segliņa atzina, ka novadā noteikti dzīvo tādi 1. un 2. grupas invalīdi, kuri līdz šim sociālajā dienestā neko nav meklējuši, bet tagad var nākt pēc maskām, tādēļ skaits var mainīties.

S.Segliņa pastāstīja, ka maskas šūt pieteikušies arī cilvēki no Liepājas un Tukuma, bet šis pasākums paredzēts tieši novada amatnieku atbalstam. „Ir pieteicies viens vietējais tirgotājs, kurš pats nešuj, bet var piegādāt Francijā šūtas maskas. Pieteicās arī pašnodarbinātās šuvējas Zilgma Zūkere un Anžela Tencova, Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas mācību uzņēmums *Eco Consumed* un SIA *ED kriksis*. Rezerves variants

Maskas var saņemt līdz šī gada beigām pēc sociālā dienesta izstrādātās kārtības.

○ Kuldīgā dzīvojošie aicināti vizīti dienestā pieteikt pa tālr. 63350107, lai vienotos par datumu un laiku, kad masku saņem.

○ Pagastos dzīvojošie aicināti sazināties ar savu sociālo darbinieku.

○ Ierodoties sociālajā dienestā, iedzīvotājam tiks lūgts parakstīties par aizsargmaskas saņemšanu.

ir uzņēmums *Endzi Baby*. Tam pašam darba pilnas rokas, bet, ja vajadzēs, palīdzēs arī mums.

Maskas daļām pakāpeniski. Šuvējas šūs tik, cik būs nepieciešams. Neviens, kurš drīkst saņemt un grib, bez maskas nepalik. Tās ir mazgājamas, dažādas un skaistas. Cerams, ka cilvēki tās arī valkās,” teic S.Segliņa.

Inguna Spuleniece

Jaunais aksesuārs

„Mēs piedāvājam maskas nēsāt kā mūsdienu modes aksesuāru,” saka Aleksa Džesika Strautmane no V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas. Viņas ar klasesbiedreni Elīzu Krastiņu savā skolēnu mācību uzņēmumā *Eco Consumed* darina modernas auduma sejas maskas.

Meitenes mācās 11. klasē un uzņēmumu izveidojušas pagājušajā gadā. „Skolā bija izvēle: taisīt uzņēmumu vai arī rakstīt zinātniski pētniecisko darbu. Izlēmām par labu uzņēmumam,” stāsta Elīza. Sākumā darinājušas videi labvēlīgus auduma maisiņus, taču kopš skolēnu rudens brīvlaika izgatavo arī sejas aizsargmaskas. Maisiņus vairs netaisa tāpēc, ka interese ir noplākusi, toties pieprasījums pēc maskām ir ļoti liels. „Tā bija spontāna ideja, ko izdomāja Aleksa. Ielikām informāciju mūsu *Facebook* lapā, lai saprastu, vai kādu tas interesētu, un ļoti daudzi uzreiz pieteicās pasūtīt,” stāsta Elīza. Skolnieces par pieprasījumu bijušas pārsteigtas, taču saprot, ka nēsāt medicīniskās maskas visiem nepatīk.

Aleksai šķiet, ka nepieciešamība pēc maskām būs ilgāku laiku, tāpēc cilvēki labprātāk izvēlas vairākkārt izmantojamās: „Tāpēc piedāvājam maskas nēsāt kā aksesuāru.” Top gan vienkāršas, gan ar mežģīnēm, pērlītēm vai tautiskiem rakstiem izrotātas,

Aleksa Džesika Strautmane un Elīza Krastiņa rāda skolēnu uzņēmumā pašu šūtas sejas maskas.

tāpēc katrs var atrast gaumei atbilstošāko. Visas veidotas divās kārtās papildu aizsardzībai. „Mēs izgatavojam gan kokvilnas, gan biežāka auduma. Kārta, ko liek pie sejas, vienmēr ir kokvilnas, ārējā var būt arī no cita materiāla,” paskaidro Aleksa.

Vienas maskas izgatavošana aizņem apmēram pusstundu; ja ir dekorī un izšuvumi, tad ilgāk. Elīzas mammai šūšana ir hobijs, tāpēc audumi mājās jau ir, arī Aleksai esot daudz materiālu, jo viņa agrāk gājusi mākslas skolā. Papildus iegādātas tikai gumijas, lentītes un savēlām detaļas, ko

izmanto regulējamajām maskām.

Elīza secina – pieprasījums liels, tāpēc darbs jāturpina: „Esmu jau uzšuvusi ap 50 maskām. Ir grūti tikt galā, jo esam tikai divas, bet cilvēku, kuri pasūta, ir daudz.” Aleksa papildina: „Gatavojoties valsts svētkiem novembrī, esam uzšuvušas maskas ar latvju rakstu lentītēm, tāpēc ir daudz, no kā izvēlēties.”

Aptuvenā cena ir divi trīs eiro. Var pasūtīt vēlamo krāsu vai iegādāties gatavos darbus. Sazināties var feisbuka lapā *Eco Consumed*.

Elisas Rudzītes teksts un foto

Labāks ceļš – atbrauks ātrāk

Tā kā ir uzlabots ceļu stāvoklis, no 1. novembra autobusu maršrutā Liepāja–Skrunda–Kuldīga abos galapunktos varēs nokļūt mazliet ātrāk.

Autobuss, kas no pirmdienas

līdz sestdienai no Kuldīgas autoostas izbrauc 8.00, galā pienāks 10.15. Tāpat reiss, kas Liepājas autoostā šajās dienās tiek sāks 10.45, beigsies 13.00. (Līdz šim autobusi galapunktā pienāca at-

tiecīgi 10.35 un 13.20.)

Autotransporta direkcija atgādina, ka par biļešu tirdzniecības pārskatīšanai pasažieri var ziņot, sūtot īsziņu vai zvanot pa tālr. 27776621.

Ministrijas prasības spēj izpildīt

Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēdis Agris Rozenfelds apliecina, ka Veselības ministrijas (VM) prasība turēt rezervē 15% gultu ir izpildāma.

Tas saistīts ar Covid-19 gadījumu skaita pieaugumu valstī – gultu rezervei jābūt visās reģionālajās un universitāšu slimnīcās. Kuldīgā tās pagaidām paredzētas nevis ar Covid-19 saslimušajiem, bet pacientiem ar citām slimībām, ja viņiem tuvākās slimnīcas būtu pārpildītas.

VM valsts sekretāre Daina Mūrmane-Umbraško ceturtdien informēja, ka, slimnīcām piepildoties, ir mainīta pacientu

uzņemšana – hroniskie pacienti no Rīgas un Pierīgas tiek vesti uz novadiem. Tā mazākās slimnīcas reizēm neatliekamajai palīdzībai pacienta uzņemšanu atteikušas, jo nav brīvu gultasvietu. Tādēļ uzdots 15% turēt brīvas. „Tā ir pašu slimnīcu atbildība, vai tie ir plānveida pakalpojumi, ko pagaidām varētu atlikt, vai citi risinājumi, lai pacientu plūsmu nedaudz samazinātu,” sacīja D.Mūrmane-Umbraško.

A.Rozenfelds apstiprināja, ka Kuldīgā tas ir izdarāms bez jebkādiem ierobežojumiem.

Inguna Spuleniece

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Kļīst mazdēls, suņi un āzis

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

26. oktobris. 15.03 no Piltenes ielas daudzdzīvokļu mājas ziņo par pārāk skaļu mūziku kaimiņos. Aizbraucam, mūzika tiek pagriezta klusāk, kaut ir diena un īsti pamata tam nav. Bet jaunietis, kas klausās skaļo mūziku, ir saprotošs: ar kaimiņu jāsadzīvo. Kāds ziņo, ka nevar sazvanīt divpadsmitgadīgu dēlu, nezina, kur viņš atrodas. Pēc tam piezvana, ka dēls atgriezies. Dzintaru ielā kāpņu telpā piektajā stāvā guļ vīrietis. Aizbraucam – vairs nav. Vakarpusē no Gaismas ielas ziņo, ka jaunieši lauž šūpoles. Aizbraucam, bet neviena nav.

27. oktobris. *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* lūdz Kalna ielā noslēgt satiksmi, kamēr iebrauc smagā tehnika, lai noņemtu strūklaku Pilsētas dārzā. Mums ziņo, ka *Kurzemītē*, Kļavu alejā, kaimiņu vasarnīcā, kur neviens šobrīd nedzīvo, ielīdis kaķis. Noskaidrojam saimnieku, kaķi izlaists. *Zvans* no Cīruļu alejas: mazdēls terorizē vectēvu. Tas ir garš stāsts. Nesaskaņas ģimenē ik pēc laika saasinās. Mazdēls aizskrējis. Jelgavas ielā kāds trokšņojot, bļausoties un grauļoties. Atbraucam – dzīvoklī klusums, durvis neviens never.

28. oktobris. Reids Ventā kopā ar valsts vides inspektoriem, atklāti trīs pārkāpumi. Vakarpusē mums anonīmi ziņo, ka pie *Rimi* apļā divi jaunieši ar velosipēdiem traucē mašīnām, braucot tām priekšā. Esam aizņēmti – ziņojam Valsts policijai (VP). Vārmē kāds laužot kaimiņienei durvis un izsakt draudus. Uz turieni jau izbraukusi VP.

29. oktobris. Veikalos pārbaudām, kā tiek lietotas sejas maskas. No šīs dienas to darām regulāri, katrā reizē ieejot aptuveni desmit veikalos pēc brīvas izvēles. Bijām Vārmē, Kabilē, Kuldīgā. Cilvēkiem riska grupā izsniedzam medicīniskās maskas, pārējiem pakratām ar pirkstu. No 20. novembra par maskas nelietošanu varam pirmajā reizē brīdināt, nākamajā – sodīt ar naudas sodu no desmit līdz 50 eiro.

Lai nebūtu domstarpību, policistiem, jau ieejot veikalā, būs ieslēgtas krūšu kameras. Dzintaru ielas kāpņu telpā ir iereibis vīrietis: ieklīdis no Ventspils, jau kādu laiku vazājas pa Kuldīgu, brīžiem pazūd, no sociālās palīdzības un *Zilā krusta* patversmes atsakās. Par nesamaksātajiem sodiem pašvaldībai viņa parāds ir tūkstošos, bet nav, no kā piedzīt.

30. oktobris. Reids pa veikaliem par masku lietošanu. Izdalām trīs maskas vecākiem cilvēkiem. Atkal mazdēls terorizē vectēvu. Ziņu saņemam 14.08, paziņojam VP. Stendes ielā divi lieto alkoholu, abi par dzeršanu sabiedriskā vietā jau sodīti. Pie Estrādes parka tiek kurināts ugunskurs, ir piedūmota Grants un Vītolu iela. Saņemam ziņu, ka Priedainē kļīst divi suņi un āzis. Arī šeit jau sākti vairāki procesi, bet, apskatot apkārtni, šoreiz dzīvniekus neatrodam. 21.47 Estrādes parkā pie skeitparka jaunieši piedāvā alkoholu un uzvedas dīvaini. Noskaidrojam, ka tas ir mums zināmās mazdēls. Pēc 40 minūtēm viņš jau kļīst pa Pilsētas laukumu. Abas reizes aizbraucam, bet viņš jau projām. Četros no rīta mums atkal ziņo, ka pa Pilsētas laukumu staigā dīvains jauniešs un uzmācas. Puspiecos VP zvana, ka vajag palīdzību – jaunieši policijas darbiniekus neklausā. Mūsējie palīdz ielikt VP automašīnā.

31. oktobris. Darba ielā tiek dedzinātas lapas. Pārrunājam – dūmi tiek likvidēti. Pārbaudām sejas masku lietošanu. Sešiem cilvēkiem maskas iedotas.

1. novembris. Pusčetros no rīta Annas ielā skaļa mūzika. Avotu ielā kāds izsitis logu, iesakām zvanīt VP. Reids pa veikaliem Priedainē, Ēdolē, Kuldīgā.

Aizvadītajā nedēļā septiņiem autovadītājiem izrakstīti protokoli par laika neievērošanu stāvvietā, vienam – par stāvēšanu invalīdu stāvvietā.

Uzklaušja Inguna Spuleniece

„Dzelzim es ticu kā sev!”

Kalēju Laimoni Spēku ikdienā var sastapt Vecvilgālē, kur viņa darbnīcā top ne viens vien brīnums. Kamēr citi šo uzskata par izaicinošu gadu, Laimonis tikai nosmej: „Ir teiciens *Gribēju kā labāk, sanāca kā vienmēr*, bet es tagad saku: „*Gribēju kā labāk, sanāca pat labāk!*””

Kalēja amats apgūts pašmācības ceļā, un sesto gadu Laimonis no radnieka Vecvilgālē irē māju, ko pārvērtis par darbnīcu. „Pirms te ievācos, ar savu dāmu Intu visās sešās istabās uzgriezu vāsi. Nu viss piekrāmēts, jānācās cits dejas solis – galops, un jāievelk vēders, lai var tikt cauri. Mēs ar Intu vispār katru sestdienu braucām uz ballēm dejot, bet tagad gan esam drusku saskumuši, jo nekas nenotiek,” saka kalējs.

KO TIK NEPASŪTA!

Prasmes viņš arvien papildina un darina ne tikai metāla priekšmetus, bet arī dažādus aparātus metāla apstrādei. Tā tapis stieņu vērpejs un valči. „Es par dzīvi nevaru sūdzēties. Teikšu, ka man iet arvien labāk. Pasūtījumu ir daudz. Tikko uztaisīju traktoram ķēdes, lai tas neslīdot var braukt pa sniegu. Tagad taisu ugunsvietu, tai būs ķēde, kurā pakārt katlu. Ārā var vārīt zupu. Meklēju, kur dabūt senos čuguna katlus,” rādot meistarojumu, saka kalējs. Tapuši arī grili, svečturi, puķu podu statīvi, zvani, dekori, saules kolektori un daudz kas cits.

Meistars saka: galvenais ir zināt, ko klients vēlas, tad visu var dabūt gatavu. „Brīžiem pabrīnos, ko tik cilvēki neizdomā. Viena meitene man pasūtīja statīvu, kurā iekārt katlu, kas tilpumā ir vismaz 15 spaiņu, un statīvu papildināja trīs trīsزارu dakšas. Divas deko-

Kalējs Laimonis Spēks rāda gongam līdzīgu zvanu, kas vēl top.

ratīvas, bet viena kalpoja par pudeļu turētāju. Viens teica, ka gribētu tādu velosipēdu, ar kādu brauc cirkā: priekšā liels ritenis, aizmugurē mazs. Un trepītes, lai var uzkāpt,” smejas Laimonis. Gadījušies arī pārpratumi, par kuriem kalējs tikai pasmaida: „Vienu dekoru man izbrāķēja. Esot gribējis ar ziediem, un tādu arī uztaisīju, bet izrādījās, ka viņš gribējis rozes. Laikam tikai tie ir ziedi.”

VĀC UN VĀC

Darbnīcas istabas stāvgrūdām pilnas ar dzelzs materiāliem, aparātiem un pat senlietām, ko Laimonis laika gaitā iepircis. Te ir koferi, laternas, mūzikas instrumenti, lampas, dekori, ārā stāv zirga arkls, grābeklis un citas lietas. „Savā bardakā es labi orientējos. Man te visādas lietas savākušās, vajag tikai cilvēku, kas tajā ir ieinteresēts, tad muzejs sanāk uzreiz. Es jau kā latvietis vācu un vācu.”

MĀCEKĻIEM PAR SMAGU

Laimonis braucis arī uz bērnu nometnēm rādīt amatu un nosaka, ka dzelzim viņš tic tikpat, cik sev pašam: „Nekad dzīvē man nav bijis vajadzīgs meistars, varbūt tikai televizoram. Gandrīz visu varu pats. Vienreiz man pasūtīja pa 100 āķīšiem no katra veida, kur grozus iekārt, tad gan teicu: „Klausies, te jau nav rūpnīca...” Labprāt pieņemtu labu mācekli, bet daudziem šis

ir par smagu – neiztur. Iesākumā jāsaprot mans humors, tad varam strādāt kopā.”

Kad ir iespēja, Laimonis piedalās tirdziņos. Cenas liekot demokrātiskas, jo labāk uztaisa un notirgo vairāk nekā visu dienu nosēž, neko nepārdodot. „Kad āmuru vairs nevarēšu pacilāt, tad visu uz *metāliem* prom, un bizness beidzies. Bet man vēl pārdesmit gadu jāpadarbojas,” smaidot saka kalējs.

Top jauns zvanu tornis

„To bija bīstami kustināt,” tā par Paulīnas kapsētas zvanu torni saka pagasta vadītāja Dace Gūtmane. Vecais nu ir nojaukts, lai vietā celtu jaunu, bet torņa zvans tikmēr glabājas pagasta pārvaldē.

Zvaniķis Andris Čirulis jau pirms kāda laika izteicies, ka objekts ir kritiskā stāvoklī. Pienācis laiks jaunam. Jau iedzīti pirmie stabi, lai sāktu celtniecību.

„Daudziem šie ir ģimeņu kapi, tāpēc cilvēkiem tas ir svarīgi,” stāsta D. Gūtmane. „Bijām rakstījuši projektus konkursā *Darīsim paši*, taču mums atteica, un tagad projektu sauksim *Izdarīsim paši*. Iedzīvotāji vēlas torni atjaunot saviem spēkiem, savukārt mēs sagādāsim materiālus.” Izmaksas plānotas ap 600 eiro.

Kurmāles kultūrvēsturiskā mantojuma apkopotāja Aina Šļisarenko stāsta, ka kapsēta ir visai sena. Tai ir arī jaunā daļa, bet vecā izveidota jau 19. gadsimta sākumā, un tornis savu laiku nokalpojīs godam.

Katram sava krūzīte

Kurmālē trešo gadu skolas gaitu sācējiem veltīts īpašs pasākums – *Pirmais mēnesis 1. klasē*. Skolēni iepazīstas ar pagastu, kā arī saņem dāvanīņu: krūzīti ar savu vārdu, pildspalvu ar pagasta logo un nelielu kārumu.

Aleksks Šļesarenko.

Kārlis Rencis.

Kultūras organizatore Inete Megne stāsta, ka pasākuma ideja ir iepazīstināt bērnus ar vietu, kurā viņi dzīvo. Lai nebūtu tā, ka nezina, kā sauc pagastu un kas tajā īpašs: „Skolas gaitu sākums ir nozīmīgs mirklis gan mazajam pirmklasniekam, gan viņa vecākiem. Katram jaunajam skolēnam sagatavota dāvanīņa. Ticam, ka rītos piecelties būs vieglāk, ja brokastu dzēriens gaidīs krūzītē ar bērna vārdu.” Pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane stāsta: „Krūzītes izgatavojam tieši tik, cik tajā gadā pirmklasnieku. Vienā pusē ir skolnieciņa vārds, otrā – pagasta ģerbonis. Šogad mums ir 20 pirmklasnieku.”

Parasti kopā tiek aicināti visi Kurmāles pirmklasnieki, jautrā gaisotnē tiek iepazīta apkārtnē un apsveikti skolēni. Mazos iepriecina kāds novada bērnu mūzikas vai deju kolektīvs. Pirmajā gadā ansamblis *Putiņas*, otrajā – *Konfektītes*. Šogad aicināti Turlavas mazie dejojāji, bet valstī noteikto drošības noteikumu dēļ formāts mainīts – uz pasākumu aicināta katra ģimene atsevišķi. Kopā ar šīgada skolēniem tiks arī veidots albums *Mazais pirmklasnieks Kurmāles pagastā*. I. Megne cer, ka nākamgad visi atkal varēs pulcēties jautrā un priecīgā notikumā.

Pagasta pārvaldes arhīva foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

„Laimīgs cilvēks – ja aizrāvieš ar to, ko dara”

Ar uzņēmēja gēnu un mākslinieka dvēseli – tā var sacīt par kuldīdznieku, uzņēmuma *Agrotehnika* un Jūrkalnes *Pilsberģu kroga* īpašnieku ARTURU CIMOŠKU. Uzņēmējs atzīst, ka darba nekad nav bijies – tajā pavadītās stundas neskaitot. Vai tas pareizi, viņš nezina, bet darbīgajam, impulsīvajam un izzināt kārajam raksturam esot ļoti atbilstoši.

Saruna notiek *Pilsberģu krogā*, kas sesto gadu ir Artura īpašums. Iegādājies tāpēc, lai bez gana nopietnās darbības ar *dzelziem* jeb lauksaimniecības tehnikas rezerves daļām būtu vieta, kur izpausties dvēselei. Šeit tiek rīkoti koncerti, gleznošanas plenēri un izstādes.

Kā rit jūsu ikdiena?
Darbs. *Argotehnikā* cenšos būt katru dienu. Esmu ievērojies, ka normāli dzīvo tie uzņēmumi, kuros saimnieks ir klāt. Vai arī ļoti lielām kompānijām ir laba pārvaldība. Uzskatu, ka man jābūt klāt un par visu jāinteresējas. Un tā jociņi arī sanāk: kad esmu klāt, vienmēr ieraugu kaut ko tādu, kas nav izdarīts. Godīgi sakot, negribas būt tam slīktajam, bet man tā ir: ieraugu un saku. Kaut vai te uz krogu atbraucu: o, vienai puķei dzeltena lapa – nokniebju. Arī citi visu dienu iet garām, bet neierauga. Tad smejas, ka traka ir tā situācija, bet tāda ir mana misija. Ja vadi uzņēmumu, jāredz ne tikai lielās lietas, bet arī sīkumi. No tiem veidojas lielais.

Cenšos, bet nevaru atļauties būt klāt visur. Latvijā strādājam piecās filiālēs. Un tā interesanti sanāk: pie tiem, kas patstāvīgi strādā ļoti labi, es aizbraucu ļoti reti. Savukārt, ja uz kādu vietu braucu bieži, tad tur kaut kas nav kārtībā. Ja Kuldīgā kādā zālē uzturos vairāk, tad skaidrs, kur manā uztverē ir vislielākais haoss. Vadītājam ir ļoti viegli tad, ja darbinieki ir patstāvīgi, domājoši. Tad viņi paši visu izdara – es tikai aizbraucu parunāties. Bet, ja katru dienu viss jāstāsta priekšā, tas nogurdina mani un darbiniekam liekas, ka viņam piesienas. Bet es nevaru izturēt, ja savās mājās redzu haosu.

Tas nozīmē, ka pret darbiniekiem esat prasīgs?

Es tā neteiktu – esmu pārāk mīksts prasītājs. Vajadzētu būt daudz asākam un skarbākam. Bet dzīvojam kolektīvā, un negribu būt slīktais, kurš vienmēr ir neapmierināts. Censamies situācijas risināt ar smaidu. Līdz asumiem negribas nonākt. Citādi darbiniekam būs nepatīkami un arī es pats pārdzīvošu. Bet ik pa laikam kāds jānomaina. Tie nav

patīkami brīži.

Vai Kuldīga ir jūsu dzimta pilsēta?

Pirmos apzinātos soļus esmu spēris Padūrē. Tēvs, pēc izglītības agronomus, bija Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijas direktors. Māte pēc izglītības bija skolotāja, bet strādāja stacijā pie zinātniekiem, vēlāk apdrošināšanā.

Mana pirmā apzinātā dzīvesvieta bija Padures pils. Dzīvokli bija divas lielas istabas – tik lielas, ka mēs ar vecāko brāli Rolandu apkārt galdam braukājām ar riteniem. Atceros: esmu mazs, bet telpas un krāsniis – ļoti lielas. Pret to plašumu bija tāda kā bi-žibā. Aiz sienas māte strādāja ar zinātniekiem, mums bija apziņa, ka dzīvojam pilī. Tas kopā deva tādu labu, lepnu sajūtu.

Pēc tam, kad sev māju būvēju, man visu gribējās lielu. Arī tagad gribas: ja tāsa, tad pamatīgi. 1970. gadā ar ģimeni pārcēlāmies uz trīsistabu dzīvokli Kuldīgā daudzdzīvokļu mājā. Pēc drūmās pils bija tādas ērtības kā vanna, centrālā apkure. Labi, bet, kad paaugos, jutu, ka dzīvoklī ir par sauru. Gribēju māju. Vecāki nopirka vecas lauku mājas. Kā bija brīvs brīdis, tā braucām un remontējām. Es mierīgs nekad nevarēju nosēdēt.

Nu, kad man gadu ir vairāk un viss kas tik daudz redzēts, atkal sāk šķist: „Kas nekait dzīvoklī? Atnāc mājās un skaties televizoru.” Bet tas tikai tādi padomāšanai – tas nav priekš manis. Man patīk būt kustībā, darīt.

Pirmā skola, kurā mācījies, bija Kuldīgas pamatskola Liepājas ielā, kur tagad ir tehnikums. Telpas lielas, klasē bijām ap 30 skolēnu. Atmiņas no sākumskolas ir diezgan interesantas. Skolotāja bērns sīta, aiz ausīm rāva.

Vai arī jūsu ausis tika rausītas?

Nē, manas ne. Es biju labs skolnieks. Galva diezgan gaiša – mācības nekad grūtības nesagādāja.

Ko darījat pēc Kuldīgas 1. vidusskolas?

Aizgāju uz Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju Jelgavā par agronomu. Visiem bija jāiet studēt, lai neiesauktu krievu armijā.

„Atbraucu uz savu krogu: o, vienai puķei dzeltena lapa – nokniebju. Arī citi visu dienu iet garām, bet neierauga. Ja vadi uzņēmumu, jāredz ne tikai lielās lietas, bet arī sīkumi.”

Kuldīdznieks Arturs Cimoška Jūrkalnes Pilsberģu krogā, ko iegādājies pirms sešiem gadiem un kur tiek pavadītas viņa vasaras.

Arturs savā bērnības dzīvesvietā Padures muižā ar vecāko brāli Rolandu, kurš dzīvo Talsons un tur vada *Agrotehnikas* filiāli.

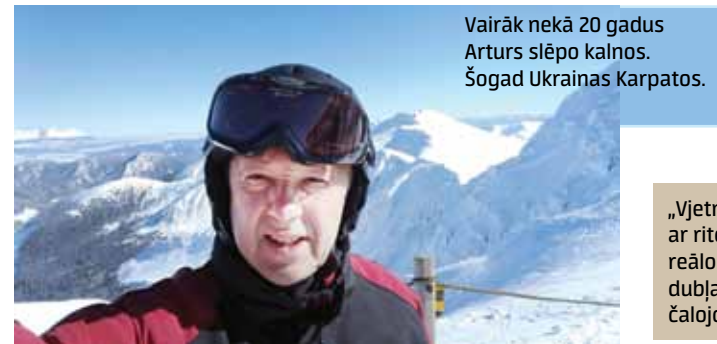

Arturs ar meitu Baibu un mazdēlu Gustavu.

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „Arturs Cimoška ir...”, ko jūs teiktu?

- **Rolands Cimoška**, brālis: „Arturam ir uzņēmēja talants. Viņam ir arī kolosālas darbaspējas, un biznes viņam ir dzīvesveids, kas sniedz gandarījumu.”
- **Aivars Dronka**, biznesa partneris: „Labs draugs un izcils tirgotājs.”
- **Inese Šulmane**, studiju biedrene: „Ļoti aktīvs cilvēks, vienmēr kustībā. Nav spējīgs neko nedarīt. Viņam ir daudz ideju, ko realizēt. Atsaucīgs, piedāvā savas iespējas, ļoti izpalīdzīgs, nesavtīgi palīdz arī materiāli. Ir sabiedrisks, mil kultūru un mākslu – burtiski pārņemts ar to! Kaut gan ir agronomus, viņš ir attīstīta mākslinieciskā puse. Estēts. Nesamierinās ar mazumiņu. Vajag pašu labāko, un viņš velta spēkus, lai to realizētu. Pazīstu jau četrdesmit gadus, un manas domas par viņu nav mainījušās.”
- **Valdis Freibergs**, strādā *Agrotehnikā*: „Pazīstu viņu 45 gadus. Foršs priekšnieks: jautrs, sabiedrisks, izpalīdzīgs, optimistisks. Dzimis tirgotājs – var norekliamēt un pārdot jebko. Ir laba gaume. Visam pieiet ar māksliniecisku piesitienu. Savā ziņā pedants.”

„Man nekad nav patīcis zīmēties. Tas ir otršķirīgi. Es labāk kaut kur aizbraucu, kaut ko redzu, izbaudu.”

Vairāk nekā 20 gadus Arturs slēpo kalnos. Šogad Ukrainas Karpatos.

„Vjetnamā vienu dienu izbraukāju ar riteni. Gribēju tuvumā redzēt reālo dzīvi: karstumu, rīsu laukus, dubļainas govīs, netīras upes un čalojošus bērņeļus.”

Tur neviens negribēja nokļūt un pazuadēt divus gadus no dzīves. Sapratu arī to, ka labs agronomus ar laiku kļūst par vadītāju. No tā laika viedokļa: ja pabeigsi agronomus, nekad slikti nedzīvosi. Dzīve būs interesanta.

Vai jau tad bija skaidrs, ka gribāt būt vadītājs?

Jā. Man agronomijas daļa nebija tā stiprākā, bet, tā kā mājās audzējām puķes, sveša tā lieta arī nebija. Akadēmijas laikā aizbraucu uz Vissavienības olimpiādi un atbraucu ar visaugstāko vietu. Kā tas tā gadījās, joprojām nesaprotu.

Prasību laīņa pret sevi vienmēr bijusi augsta.

Jā. Vienmēr esmu tiecies uz rezultātu. Skolā mācījies diezgan labi. Pēc tam sāku strādāt Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā. Sākumā kā lopbarības ražošanas iecirkņa priekšnieks, tad galvenais dispečers. Jāvada visi lauksaimniecības darbi. Tādu skolu, kā toreiz guvu! Tā strādāt, kā tad bija jāstrādā! Stundas neviens neskatīja. Darbs sākās pusastonošos un vasarā beidzās vienpadsmitos vakarā. Mūsdienās tie, kuri saka, ka viņiem daudz vai smagi jāstrādā, nav redzējuši, kā bija kolhozā. Darba apjoms – neželīgs, bet man pēc dabas ir daudz enerģijas. Tas bija praktisks organizatorisks darbs, kas iedeva lādīņu visai dzīvei. Pēc tam visas problēmas liekas sīkas: vienkārši jāķeras klāt un jāizdara. Tagad dzīve ir daudz vieglāka. 1990. gadā kļuva par izmēģinājumu stacijas direktoru – faktiski pēc daudziem gadiem ieņēmu tēva amatu. Iepriekšējais direktors Elmārs Mikāls aizgāja pensijā, un mani ielika viņa vietā. Sākās juku laiki, un 1992. gada vasarā uzrakstīju atļūgumu.

Kāpēc?
Valsts darbā neredzēju perspektīvu. Tas pārmaiņu periods bija šausmīgs! Visi tikai to vien domāja, kā *lietas bīdīt* tā, lai vairāk noprivatizētu. Mēs, trīs jauni saimniecību direktori Latvijā, no darba aizgājām vienā laikā. No mūsdienu viedokļa tas bija stulbi, jo sākās privatizācija – zemi un visu ko varēja privatizēt. Bet nerī vairs neturēja. Pie manis naktī brauca ātrā palīdzība, jo mani satrauca tas, kas valstī notika. Liela izlaupīšana. Es zagt negribēju.

Vai privatizāciju uztvērāt kā zagšanu?

Jā. Tas nebija normāli. Uzņēmumus apzināti gremdēja, lai sadalītu. Izmēģinājumu stacija audzēja sēklas visai Latvijai, un sapratu, ka augstākajai vadībai ir pilnīgi vienalga, kas ar to notiek. Sapratu arī, ka jātinās projām un jādara kas cits. No šodienas viedokļa es tālaika situācijā būtu emigrējis. Pāreja bija smaga: mani nelaida vaļā, kamēr nedabūšu citu vietā. Pierunāju Jāni Strautu nākt un pats jau nākamajā dienā sāku strādāt SIA *Aija*, ko bija nodibinājuši brāļi Zaueri.

Kā sākāt savu uzņēmējdarbību?
Pēc pusgada sapratu, ka jātaisa kas savs. Tā kā daudz sapratu no lauksaimniecības un tehnikas, mana darbošanās sākās šajā jomā. Mēs ar draugu Jāni Ornu sākām tirgot traktorū piekabes, lauksaimniecības tehniku, akumulatorus, riepas, un tā aizgāja aizvien plašāk. Sapratu, ka man tas padodas, jo raksturs atbilst: jābūt aktīvam, ātri uz visu jāreaģē. 1992. gadā veidojām uzņēmumu, iesaistījās arī kolēģa sievastēvs.

Kopš 1994. gada *Agrotehnika* ir SIA. Lielākā attīstība sākās pēc 2000. gada, un 2002. gadā uzņēmumu sadalījām. Mums bija arī kokzāģēšanas meitas uzņēmums *Alsunga* – tas palika kolēģim. Izmaksāju arī naudu un turpināju viens.

Deviņdesmitie gadi bija pilnīgs murgs. Tika strādāts nenomāli! Bet juku laiki vienmēr ir arī iespēju laiki. Aktīvie izsitās. Mans bijušais biznesa partneris ir Aivars Dronka. Mēs sākām no nulles. Es biju nopircis kravās mašīnu. Sākumā to pārdevu, mamma vēl iedeva naudu, kas viņai sakrātā. Es un divi kursabiedri izdomājām no Krievijas rūpnīcas atvest minerālmēslus. Iznēmām kolhozu parādus. Bija tāds periods, kad visas pienotavas kolhoziem palika parādā – nevarēja samaksāt. Saldū no pienotavas ņēmām sviestu, vedām uz Krieviju, iemaiņinām pret minerālmēsliem. Bijām trīs dulli studiju biedri. Naudas mums nebija, bet idejas bija. Jautri gāja. Tur varēja visādi būt... Vienu brīdi izskatījās, ka bankrotēsim, jo aizvēra ciet robežu. Tomēr zvaigznes kaut kā sakrita, un mēs kā caur adatas aci izlīdām. Minerālmēslus te pārdevām un nopelnījām pirmo lielo naudu. Vagoni nāca uz

dažādām stacijām. Organizējam, lai veči brauc kraut. Ventspils ielā 108 mums bija angārs – tajā tirgojām. Gāja dulli... Mūsdienās tas vairs nav iespējams: tirgus ir sadalīts. Bet tas bija iespēju laiks. Sapratām arī, ka tik bīstamu spēli ilgi nedrīkst spēlēt.

Tajā laikā jauni uzņēmumi, kas tirgoja lauksaimniecības tehniku un rezerves daļas, pārsvarā veidojās uz privatizēto uzņēmumu bāzes. Bet faktiski visi arī bankrotēja – bija viegli tikuši pie naudas. Bet izrādījās, ka tas, kas nācis grūtāk, ir paliekošāks.

Kāda bijusi *Agrotehnikas* izaugsme?

Solis pa solim. Viens sāku saimniekot 2002. gadā. Es uzskatīju, ka man jāvada vienam. Likās, ka tas ir vienīgais ceļš, ja grib attīstīties. Varbūt tā ir rakstura īpatnība: man patīk vadīt vienam, jo tad zinu, par ko atbildu. Ir labi draugi, ar kuriem pārrunājam, bet paļaujos tikai uz sevi. Ja es kļūdīšos, daudzi ciešīs, ātri uz visu jāreaģē. 2006. gadā sākām strādāt jaunuzceltajās telpās.

Cik cilvēku pie jums strādā? *Agrotehnika* – 39. Kolektīvs nav liels. Nekad nav bijusi sekretāre. Nav, kas nodarbojas ar mārketingu. Ir labi darbinieki, kuri zina savu darbu. Pirms sešiem gadiem klāt nāca vēl viens uzņēmums – *AC tehnika: Pilsberģu kroga* sezonā strādā vairāk nekā desmit cilvēku, ziemā mazāk.

Kādēļ iegādājāties kafējnicu?

Nevar jau visu laiku strādāt tikai ar *dzelziem*, vajag arī relaksāciju. Man patīk šeit atbraukt, kaut ko organizēt. Tā gadījās, ka *Pilsberģi* bija pārdošanā. Iepriekšējais uzņēmums bija darbību beidzīs, un man izdevās izsolīt no bankas nopirkt. Iepriekš te jau bija krogs – pēc trīs mēnešu remonta darbību atsākām. Šobrīd Jūrkalnē ir nopietns uzņēmums: *Pilsberģu ēkā* ir 13 numuriņi, strādā krogs. Vieni te dzīvo visu gadu. Ir tuvumā vēl dažas viesu mājas, un vasarā kopā varam izguldināt ap 80 cilvēkiem. Bet centrs, kur var dabūt atslēgas un ir ēdināšana, ir *Pilsberģos*. Ar ēdināšanu grūti naudu nopelnīt. Pie mūsu nodokļu politikas tas nekad nebūs iespējams. Ja nu ātrajā ēdināšanā.

Te nevar tikai savas astoņas stundas nostrādāt, bet cilvēki vairs negrib strādāt tik intensīvi.

Jaunieši runā, ka vislabāk ir iekārtoties valsts darbā – garantēta alga. Ja slimosi, visu apmaksās, būs piemaksas, prēmijas. Diemžēl tas vairs nav iespējams: tirgus ir sadalīts. Bet tas bija iespēju laiks. Sapratām arī, ka tik bīstamu spēli ilgi nedrīkst spēlēt.

Tajā laikā jauni uzņēmumi, kas tirgoja lauksaimniecības tehniku un rezerves daļas, pārsvarā veidojās uz privatizēto uzņēmumu bāzes. Bet faktiski visi arī bankrotēja – bija viegli tikuši pie naudas. Bet izrādījās, ka tas, kas nācis grūtāk, ir paliekošāks.

Kāda bijusi *Agrotehnikas* izaugsme?
Solis pa solim. Viens sāku saimniekot 2002. gadā. Es uzskatīju, ka man jāvada vienam. Likās, ka tas ir vienīgais ceļš, ja grib attīstīties. Varbūt tā ir rakstura īpatnība: man patīk vadīt vienam, jo tad zinu, par ko atbildu. Ir labi draugi, ar kuriem pārrunājam, bet paļaujos tikai uz sevi. Ja es kļūdīšos, daudzi ciešīs, ātri uz visu jāreaģē. 2006. gadā sākām strādāt jaunuzceltajās telpās.

Cik cilvēku pie jums strādā? *Agrotehnika* – 39. Kolektīvs nav liels. Nekad nav bijusi sekretāre. Nav, kas nodarbojas ar mārketingu. Ir labi darbinieki, kuri zina savu darbu. Pirms sešiem gadiem klāt nāca vēl viens uzņēmums – *AC tehnika: Pilsberģu kroga* sezonā strādā vairāk nekā desmit cilvēku, ziemā mazāk.

Kādēļ iegādājāties kafējnicu?
Nevar jau visu laiku strādāt tikai ar *dzelziem*, vajag arī relaksāciju. Man patīk šeit atbraukt, kaut ko organizēt. Tā gadījās, ka *Pilsberģi* bija pārdošanā. Iepriekšējais uzņēmums bija darbību beidzīs, un man izdevās izsolīt no bankas nopirkt. Iepriekš te jau bija krogs – pēc trīs mēnešu remonta darbību atsākām. Šobrīd Jūrkalnē ir nopietns uzņēmums: *Pilsberģu ēkā* ir 13 numuriņi, strādā krogs. Vieni te dzīvo visu gadu. Ir tuvumā vēl dažas viesu mājas, un vasarā kopā varam izguldināt ap 80 cilvēkiem. Bet centrs, kur var dabūt atslēgas un ir ēdināšana, ir *Pilsberģos*. Ar ēdināšanu grūti naudu nopelnīt. Pie mūsu nodokļu politikas tas nekad nebūs iespējams. Ja nu ātrajā ēdināšanā.

Kas ir jūsu ģimene?
Man ir trīs bērni. Visi pieauguši. Baiba dzīvo Cēsis. Viņa pēc 9. klases aizgāja uz Āgenskalna Valsts ģimnāziju, pēc tam beidza Vidzemes augstskolu. Studēja tūrismu. Raksturā viņa ir pretēja man. Viņas dzīves filozofija – tik daudz nevajag strādāt. Viņai ir zaļā domāšana, diezgan liela pieticība, veselīgs ēdiens. Pašlaik audzina dēliņu. Ieva Rīgā tirdzniecības centrā *Stockmann* vada vienu daļu. Ir mācījusies gan jurisprudenci, gan ģeogrāfiju. Beigusi vēl nav. Pēteris Rīgas Tehniskajā universitātē pēdējā kursā studē ekonomiku un vadību. Šajā vasarā šo uzņēmumu vadīja viņš. Man tad bija viegli: braucu te reti, redzēju, ka ir kārtība, arī finanšu rezultāti labi. Varēja just, ka viņš domā kā

saimnieks.
Kādi ir jūsu vaļasprieki?
Vasarā daudz laika pavadu pie jūras: darbs un reizē atpūta. Man ir māja Kuldīgā, patīk tajā kaut ko darīt. Sešus gadus Jūrkalnē rīkoju mākslinieku plenērus, meistarklases, izstādes. *Pilsberģu krogā* regulāri notiek koncerti. Man patīk organizēt. Rūpēties, lai viesiem te ir laba dzīvošana, ēdināšana.

Katru gadu pāris reizi aizbraucu ceļojumā. Man patīk Amerika. Madagaskara bija kā eksotika – pilnīgi neskarta! Pagājušajā gadā biju Austrālijā. Šogad aizbraucām uz Nordkapu – tas atrodas Norvēģijā, Magerejas salā, un ir Eiropas tālākais ziemeļu punkts. Ziemā braucu slēpot uz kalniem. Man patīk aptvert un redzēt visu, tomēr vislabāk jūtos Latvijā.

Jūs ar biznesu esat saņemjis daudz naudas. Ko tā cilvēkā maina?

Neko. Man nekad nav patīcis zīmēties – man tas ir otršķirīgi. Es labāk kaut kur aizbraucu, kaut ko redzu, izbaudu. Izjūtas, atmiņas, feini noorganizēti pasākumi – tas ir paliekoši. Man vair būtiski par to liecieties, to visiem rādīt. Man ir svarīgi to piedzīvot.

Kāds esat pēc rakstura?
Impulsīvs. Mani ir ļoti grūti nokaitināt, bet, ja nokaitina, tad ir traki! Es daudz piedodu, bet, ja iet pāri mēram, uguņi šķīdīs! Ar laiku raksturs mainās. Kas strādā uzņēmējdarbībā, tas zina, cik daudz ir visādas kontroles, pārbaudes. Kādreiz vairāk baidījies, tagad uzņem mierīgāk. Pašapziņa augusi.

Vai ar visiem pa draugam nesana?
98% sanāk. Kāds ir arī jāpārdzen. Pēdējais bija *Pilsberģu krogā*. Tāda nekaunība! Praktikantei teicu, lai minūtes laikā no šejienes pazūd.

Vai ir tāds uzņēmēja gēns?
Jā. Domāju, ka man tas ir no seniem laikiem. Vecvectēvam bija vairākas viesnīcas Rīgā. Pagājušā gadsimta sākumā viņš nomira, tad viesnīcas pārdeva. Man ir asiņu mīklis: no mammas puses senči ir vācieši, manī ir arī dullās poļu asinis, un nesen atklāju, ka no tēva puses tā lēnā daba ir no igauņiem.

Kas ir cilvēka laimes pamatā?

Darīt to, kas patīk. Aizrauties ar to, ko dara. Liela nozīme cilvēka laimē ir ģimenei. Tam, vai gribas būt ar tiem, ar kuriem esi.

Veikalos sildierīču klāsts izlikts vienuviet. Katrs pircējs ātri atradīs sev vēlamo.

Ir klāt laiks, kad termometra stabiņš, vismaz naktīs, neizbēgami tuvojas nullei. Daudzi ir īsti siltuma mīļotāji un papildus apkurei mēdz izmantot arī elektriskos sildītājus. Kā tos lietot pareizi, lai sildīties būtu droši?

SILDĪES ar prātu!

Kā vēsta *Sadales tīkla* (ST) informācija, šīgada deviņos mēnešos konstatētas jau 59 elektrotraumas, ko guvuši iedzīvotāji, tostarp no nepārdomātas elektrisko sildītāju lietošanas.

Par laimi, no veikalu plauktiem jau sen pazudušas tā sauktās saulītes, kas bija vieni no efektīvākajiem, bet arī bīstamākajiem sildītājiem. To vietā var iegādāties termoventilatorus, eļļas sildītājus, konvektorus un infrasarkanu staru sildītājus. Kā vēsta ST, populārākie ir eļļas sildītāji, ko izmanto māsaimniecībās, savukārt mazu telpu apsildei daudzi priekšroku dod termoventilatoriem. Eļļas sildītāji tiek uzskatīti par vienu no drošākajiem elektriskās apsildes veidiem, bet ar siltā gaisa pūtējiem jābūt daudz uzmanīgākam. Kā tos pareizi lietot?

PĀRBAUDĪT IERĪCES STĀVOKLI

Pirms tam, kad ieslēdzat tikko no skapja dziļumiem izvilktu elektrisko sildītāju, pievērsiet uzmanību vada izolācijai, jo tā laika gaitā mēdz nolietoties un saplaisāt! Ja redzat, ka izolācija bojāta, nekādā gadījumā nepiešlēdziet ierīci elektrotīklam! Tā-

pat obligāti notrauciet putekļus: ja tas nav izdarīts, ir risks, ka sakarsušie putekļi var aizdegties, radot nelaimi!

PADOMĀT, VAI BŪS ĪSTĀ VIETA

Karstā gaisa pūtējam jāatrodas vismaz metru no viegli uzliesmojošām vietām un materiāliem, piemēram, plāna auduma, papīra, sveces u.c., kā arī vismaz pusmetru no sienas un mēbeļiem. Kad sildītājs nolikts īstajā vietā, par skādi nenāk uzmet aci arī vadam, lai aiz tā nevar nejausi aizķerties, sevišķi, ja mājās ir mazi bērni. Aizķērs vadu, pats gar zemi, sildītājs arī.

UZ STABILAS VIRSMAS

Daudzi termoventilatorus mēdz uz kaut kā novietot: uz ķebļa, krēsla vai pat plaukta. Šķiet, ka šādi sildītājs nevienam netraucēs. Nekā – karstā gaisa pūtējs jāliek uz grīdas un tur, kur tas netraucē mājiniem un nesakarsēs virsmas vai priekšmetus, kas var aizdegties.

TĀ IR LIELAS JAUDAS IERĪCE

Atcerieties, ka elektriskais sildītājs jāpievieno atsevišķai

kontakligzdai, nevis pagarinātāja rozešu blokam, jo tā ir lielas jaudas ierīce, kas apvienojumā ar citām iekārtām var izraisīt tīkla pārslodzi un palielināt aizdegšanās risku!

NEŽĀVĒT VEĻU

Nav noslēpums, ka daudzi grēko un uz eļļas sildītājiem ik pa laikam uzliek kādu drēbes gabalu, lai tas ātrāk izžūtu. Nedariet tā, jo labākajā gadījumā sildītājs drēbes var sabojāt, sliktākajā – aizdedzināt! Jo īpaši tas attiecas uz termoventilatoriem, kuriem šādi tiek bloķēta gaisa cirkulācija. Apģērba žāvēšana uz elektriskā sildītāja ne vien apgrūtināta tā darbību, bet arī rada aizdegšanās risku.

NEATSTĀT PIESLĒGTU

Ja ejat prom no mājām, sildītāju no strāvas atslēdziet! Speciālisti neiesaka atstāt ieslēgtu arī naktī, jo tas var pārkarst un tuvumā esošie materiāli – aizdegies. Lielākā daļa mūsdienu sildītāju ir apgādāti ar drošinātājiem, kas pārkaršanas gadījumā ierīci no elektrības atvieno, taču vecākiem modeļiem šādas funkcijas var nebūt.

Ja ātri jāapsilda garāža vai darbnīca, var noderēt industriālais siltā gaisa pūtējs. Tas ir lieljaudas un gaisu telpā uzsildīs ātri.

KUR UN KO NOPIRKŅ?

Kuldīgā elektriskās apsildes iekārtas var iegādāties vairākos veikalos, bet vieni no lielākajiem tirgotājiem ir *Mājai un dārzam* un *Kurši*. Abos pieejami gan eļļas sildītāji, gan siltā gaisa pūtēji. Vienā veikalā var tikt arī pie tā sauktajiem industriālajiem sildītājiem, kam ir liela jauda un kas

paredzēti ļoti ātrai telpu uzsildīšanai.

Ja runā par cenām, amplitūda ir no nepilniem septiņiem līdz 47 eiro. Tātad katram ir iespēja izvēlēties piemērotāko apsildes ierīci gan pēc uzbūves, gan cenas.

Alberts Dinters
Autora un interneta foto

MAZULIS ĢIMENĒ

Svarīgs ir uzturs un pareizs apģērbs

Grēta Turka-Lepse ir uzņēmēja Klāva sieva, divu puiku Lukas un Liama māmiņa. Pēc desmit gadiem Rīgā abus kuldīdzniekus ceļš atvedis atpakaļ uz dzimto pilsētu. Viņi te dzīvo aptuveni divus gadus. Pēc profesijas Grēta ir juriste, taču aizraujas ar konditoreju. Pašlaik vissvarīgākais darbs ir audzināt bērnus. Grēta atklāj, kā viņa savējos pasargā no viltīgā rudens un kādu apģērbu izvēlēties.

Vai tavi bērni bieži slimo?

Es uzskatu, ka ne. Vienreiz ar jaunāko, ar Liamu (pusotrs gads), biju slimnīcā, bet tas nebija nekāds trakums – varējām ārstēties mājās, bet slimnīcā jutos drošāk. Visbiežāk ir klepus un iesnas. Luka (4) ļoti reti slimo ar visu to, ka iet dārziņā. Es tiecos domāt: tas ir tāpēc, ka Luku baroju ar krūti nedaudz ilgāk par diviem gadiem. Man liekas, ka viņš ar pienu dabūja lielu imunitātes devu, un tā ir atslēga, kāpēc viņš slimo mazāk. Mazais brālis slimo biežāk, un viņam piena ir krietni mazāk – viena ēdienreize dienā jau no sešu mēnešu vecuma. Vecākajam dēlam bija vismaz trīs reizes.

Vai saslimst visbiežāk pēc dārziņa apmeklēšanas?

Domāju, ka jā. Liams gan tur vēl neiet, iet tikai Luka. Bet es uzskatu, ka dārziņa atmosfēra ietekmē to, vai viņš dabū iesnas un klepu

vai ne, jo ļoti bieži tiek vesti arī slimi bērni un ir diezgan neiespējami kādu kaiti nenokert.

Kā jūs mājās imunitāti stiprināt?

Dzeram vitamīnus. Vecākais dēls – multivitaminus, tos košļājamās gumijas lāciņus. Mazajam dodu tikai D vitamīnu, paši arī regulāri dzeram to un vēl citus. Dzeram daudz tējas ar medu, ēdam dārzeņus un augļus. Cenšamies visus vitamīnus uzņemt galvenokārt ar pārtiku. Ēdam zivis, liellopu gaļu, mums ļoti garšo arī strausu gaļu. Bērniem garšo brokoļi, pie kā esmu radinājusi jau no pašas bērnības. Milzu prieku viņiem sagādā kale kāpostu čipsi, gatavoti cepeškrāsnī. Vispār ēdam diezgan veselīgi un ar to arī saņemam visu, lai būtu stipra imunitāte.

Kādu apģērbu izvēlies bērniem?

Rudenī tās parasti ir *Shell* bikses savienojumā ar vidēji siltu jaku. Viens no mīļākajiem zīmoliem rudenim ir *Celavi* – tam ir labi rudens apģērbi, vēja un lietus necaurļaidīgi. Pēdējā laika favorīts ir *Kuling* ar ļoti skaistiem rakstiem. No tā pārkam gan apavus, gan apģērbu. Mīļākais apavu zīmols visiem četriem gadalaikiem man ir *Kavat*. Dārziņam vispieņemotākā ir zābaki *Kuoma* tieši ziemai. Ir ļoti viegli ievilkāt kājiņu. Dažreiz nopērkam arī zīmola *Ecco* kurpes. Kombinezonus izvēlamies no *Reimas*. Lietojam arī *Polarn O Pyret* – tiem ir tāds vilnas apakštērps, ko vilkt

Kuldīgā aizvien vairāk uz dzīvi apmetas jaunas ģimenes, dzimst mazuļi – to redzam ielās, kas pilnas ar bērnu ratiņiem. Tāpēc turpmāk Kurzemnieks gatavos tematiskās lappuses jaunajiem vecākiem.

Grētas Turkas-Lepses arhīva foto

Kuldīdznieki Klāvs Lepsis, Grēta Turka-Lepse gaidībās ar Liamu un Luka.

zem kombinezonu. Vispār bērnus ģērbju kā sīpoliņus – vairākās kārtās. Tad parasti ir siltāk, jo vecākajam dēlam patīk spēlēties pa zemi un lēkāt pa peļķēm, tāpēc svarīgi, lai arī apavi nelaiž cauri ūdeni. Esmu liela piekritēja visiem ūdens un vēja necaurļaidīgajiem tērpiem.

Ko tu ieteiktu citām jaunajām māmiņām?

Šis ir visgrūtākais jautājums. Es ieteiktu visas bērna izdarības neņemt daudz galvā un vieglāk laist gar ausīm. Ļaut viņiem augt, protams, zinot robežas. Ja par apģērba tēmu, tad patiešām iesaku zīmolus *Celavi* un *Kuling*, jo tas ir fantastisks atradums, arī cena pieņemama.

Paaugstināts muskuļu tonuss

/Ieteikumi no autore pieredzes/

Muskulatūras tonuss ir muskuļu vai to grupas sasprindzinājums. Tonusam jābūt, bet svarīgi, lai tas atbilst normai. Ja ir pārāk augsts, mazulim grūti kustēties, jo muskuļi pārāk sasprindzināti.

Bērns ar paaugstinātu tonusu mūsdienās nav nekāds retums – tas ir teju katram jaundzimušajam, un par to nav pārlieku jāuztraucas, jo palīdzēt var ne tikai masāža un fizioterapeits, pie kā nosūta ģimenes ārsts, bet arī paši vecāki.

ĢĒRBŠANA, PAMPERU MAIŅA

Vislabāk mazos ģērbt un pamperu mainīt, veļot uz sāniem. Jaundzimušajiem tāpēc vislabākās ir drēbes ar pogām vai rāvējslēdzēju, nevis pār galvu velkamie bodiji. Tiklīdz bērns sāk dzīvoties uz vēdera un kaut nedaudz notur galvu, var sākt vilkt parastos kreklīņus. Bērnam var pastiprināties tonuss, ja, guļot uz muguras, drēbes tiks vilktas, paceļot pakausi. No tā vajadzētu izvairīties.

Lūk, kā pareizi vilkt drēbes, kurām nav ne pogu, ne rāvējslēdzēja! Tādām parasti plecu daļa ir diezgan plata, lai var uzvilkt pār kājām. Apveliet mazo uz vēdera un pāri pakausim uzvelciet kreklīņu, tad varat atlikt atpakaļ uz muguras un turpināt ģērbt.

Pārējās drēbes un pamperus vislabāk uzvilkt, veļot bērnu sākumā uz vienu, tad uz otru sānu.

VINGROŠANA

Ja bērns sasprindzinoties cenšas taisīt *presīti*, ja mēģina piecelties sēdus, sasprindzinot kaklu, un viņam tas sagādā lielas grūtības, tad tonuss, visticamāk, ir paaugstināts.

Vingrinājumi, kas palīdzēs:

- kad mazais guļ uz muguras un pats ceļ augšā galvu un plecus (taisa *presīti*), piepaceliet viņam dibenu un gurnus, tā saspringtie muskuļi uzreiz atbrīvosies un pleci nolaidīsies lejā;

- vairākas reizes dienā paņemiet bērnu rokās, turot viņu uz vēdera tā, lai viņa rokas brīvi kustētos. Tad ļaujiet mazulim ar rokām pieskarties galdam vai jebkurai taisnai virsmai. Refleksi strādās tā, ka viņš centīsies virsmu pajūt, jeb izskatīsies, ka mēģina peldēt. Arī mēs, pieaugušie, mēdzam izvingrināt rokas un plecus. Mazajiem tas ļoti palīdz.

Ja bērnu biežāk liek uz vēdera, mazais sevi trenē, stiprina muskulatūru, un tas nāk tikai par labu. Vajag arī ļaut pašam pasniegties pēc mantiņām pat tad, ja viņš iespējams.

TURĒŠANA

Galvenais – abām bērna rokām jābūt brīvi kustināmām. Kad mazo tur ar skatu uz priekšu, tad ļoti bieži vecākiem ar īkšķi sanāk bērna plecu daļu balstīt caur padusi. No šī ieraduma vajadzētu atradināties, jo, turot bērnu, visiem pirkstiem jābūt kopā aiz viņa pleca. Tas pats jādara, turot bērnu pret seju, – nebalstiet plecus priekšā un ļaujiet rokām brīvi kustēties!

Ikdienā ievēroti, šie padomi palīdzēs bērniem justies daudz labāk un mierīgāk. Nereti viņi sāk arī daudz labāk gulēt dienā, savukārt pa dienu kļūst aktīvāki, jo ķermenim nav konstanti saspringts. Vieglāk ir iemācīties rāpot un pēc savām mantiņām pasniegties pašam. Atbrīvojas uzrautie pleci, un bērns no lielā sasprindzinājuma vairs netaisa *presīti*. Ir mierīgāks un priecīgāks.

SPECIĀLISTU IETEIKUMI

Vienu kārtu vairāk nekā pašiem

Linda Veidmane, Rīgas Dzemdību nama vecmāte, trīs bērnu mamma:

– Mazuli ģērbj kārtās: bodijs, rūpulis vai legingi, zeķītes un kreklīņš ar garām piedurknēm (var būt arī termoveļa). Atkarībā no gaisa temperatūras un laika apstākļiem – rudens vai ziemas kombinezons. Obligāti ir silta, adīta cepurīte, cimdiņi un vilnas zeķītes. Ģērbj pēc principa: tikpat kārtu, cik velk pieaugušais, plus vēl viena.

Mazuli ratos liek aītādas vai cita materiāla guļammaisā (ziemā, kad temperatūra ir zem nulles, obligāti). Rudenī var ietīt siltā segā. Vislabāk izvēlēties dabīgu, elpojošu apģērbu. Jāņem vērā ne tikai gaisa temperatūra, bet arī vēja stiprums, aukstums un

mitrums. To, vai mazulis nav pārkaršis, sasvīdis, vai viņam ir pietiekami silti, var pārbaudīt, pataustot skaustu vai muguriņu (to dara tikai ar siltu roku). Mazuli līdz trīs mēnešiem nevajadzētu vest pastaigās, ja temperatūra ir zem –10. Vecākus bērnus var vest arī līdz –15.

Ja mazulis ratos raud, viņu neizdodas nomierināt, jādodas mājās. Lielā aukstumā jāsarģā sejiņa: zem –10 grādiem pusstundu pirms došanās pastaigā to sasmērē ar speciālu smēri. Atņākot mājās, vispirms nomazgā vai dezinficē rokas, tad mazuli pakāpeniski izģērbj pa kārtai. Ja ārsts nav noteicis papildu vitamīnus, tie nav nepieciešami. Bet obligāti jālieto D vitamīns.

Bērnodārza bērni slimos vienmēr

Ilze Grope, profesore, Latvijas Pediatru asociācijas prezidente:

– Zīdaiņiem šis nav labākais laiks, lai tiktos ar citiem cilvēkiem, lai ņemtu līdzīgu bērnodārzu un veikalus, un no tā vajadzētu izvairīties. Drīz sāksies gripas sezona – vajadzētu vakcinēties. Visbiežāk zīdāinis saslimst tieši no vecākiem vai lielākajiem bērniem. Ļoti rūpīgi jāskatās, ko vilkt mugurā. Zīdāinim vienu kārtu vairāk nekā pieaugušajam. Ja mazais guļ ratiņos ārā, viņš nekustas un siltums nerodas, tāpēc vajag siltu sedziņu un aizvēju.

D vitamīns jālieto imūnsistēmas labad. Tas attiecas uz visiem: gan bērniem, gan pieaugušajiem. Līdz trim gadiem obligāti jālieto, tad jāskatās pēc analīzēm, cik vajag papildus. Ja bērns ēd mammas pienu,

būtiska ir mātes veselība – pilnvērtīgs uzturs.

Bērnodārza bērni slimos vienmēr, jo jā-sakrāj imunoloģiska bagāža – nevar būt bez nekādām slimībām. Normāli ir slīmot no sešām līdz astoņām reizēm gadā – kādu nopietnu slimību jau ar drudzi. Pirmo gadu dārziņā iesnas, visticamāk, būs, un tas ir normāli un neizbēgami. Šajā periodā (un, protams, visu gadu) jālieto veselīgs, sabalansēts ēdiens ar ogļhidrātiem, piena produktiem. Ja bērns neēd, jādomā par vitamīniem. Bet, ja ēd labi, papildus tos nevajag, tikai D vitamīnu.

Bērns jānorūda visu cauru gadu, jo tas palīdz elpceļiem. Par rūdišanu es sauktu peldēšanu, pastaigas svaigā gaisā, telpu vēdināšanu. Vajadzētu izvairīties no telpām, kurās ir daudz cilvēku.

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

201. kārtā

Viena no nabadzīgākajām valstīm šajā kontinentā. Tai nav jūras robežas, centrālā novietojuma dēļ to reizēm sauc par Amerikas sirdi (*Corazón de América*). Agrāra valsts, viena no lielākajām sojas audzētājām pasaulē. Lauksaimniecībā nodarbināts 31% iedzīvotāju. Valsts bagāta ar derīgajiem izrakteņiem. To izstrāde lielākoties ir citu valstu investoru ziņā.

Atbildi gaidām līdz **5. novembra 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurznieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

200. kārtas atbilde: Gēteborga, Zviedrija.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Indra Grandava, Ingars Neimanis, Vineta Kondraņicka, Inese Midrijāne, Evrika Ziverte, Ausma Kreidere, Rasma Stepe, Gunta Folkmane, Ojārs Silkans, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurznieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

44. jautājums

Kā sauc šo apdzīvoto vietu?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **5. novembra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurznieks.lv.

43. jautājuma atbilde: akcija *Gaismas tilti*.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Indra Grandava, Evrika Ziverte, Ausma Kreidere, Rasma Stepe, Ingars Neimanis, Ojārs Silkans, Daina Gerente, Gunta Grundmane.

KONKURSS KOPĀ AR DOBELES DZIRNAVNIĒKU

Atbildes: 1. c), 2. a), 3. a), 4. a), 5. c)

Pareizi atbildējuši: Ojārs Silkans, Rūdolfs Ļebedevs, Madara Kāle, Gunta Kapeniece, Igors Ļeontjevs, Inta Leimane, Rasma Stepe, Elīna Silirova, Pēteris Savickis, Ingars Neimanis, Agita Ļeontjeva, Kitiņa Birze, Daina Gerente, Mirdza Skuja, Gunta Grundmane, Inna Bondare, Ausma Kreidere, Rūta Beltiņa.

Dāvanu grozu no *Dobeles dzirnavnieka saņem* Inta Leimane, Rūdolfs Ļebedevs un Gunta Kapeniece. Gaidām *Kurznieka* reklāmas nodaļā!

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk?

Atrodī piecas neatbilstības!

Atbildes līdz **5. novembra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurznieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

Konkursu atbalsta

MINI MĪKLU!

Kas tas ir?

Kas iet bez kājām un nenāk atpakaļ?

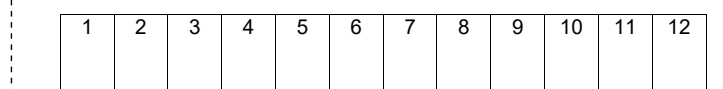
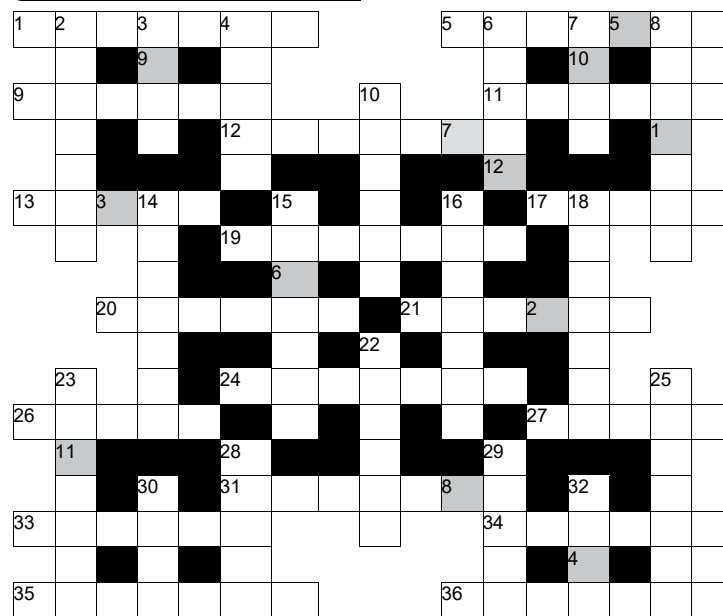
Atbildes līdz **5. novembra 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurznieks.lv vai sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

JOKI

Suņa īpašnieks:
 – Lūdzu, reģistrējiet manu mīluli izstādei!
 Tiesnesis:
 – Bet tas taču ir āzis!
 – Kāds āzis? Lūk, bārdiņa kā rīzenšnauceram!
 – Bet ragi?
 – Lūdzu, nejaucieties mana suņa prievātajā dzīvē!

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Ļeontjeva.

Risinājumu gaidām līdz **5. novembrim**.

Horizontāli. 1. Dziedātājs, kas sāk dziedāt melodiju ar atbilstošu tekstu (parasti teicamajās dziesmās). 5. Meteorīta nokrišanas vieta. 9. Pagasta centrs Ventspils novadā. 11. Plašs daiļdarbs (parasti prozā), kas attēlo atsevišķu cilvēku vai arī tautas dzīvi kādā laikposmā. 12. Sintētisks sporta skrejceļu segums. 13. Fiziska vai cita veida sacensība Senajā Grieķijā. 17. Zila krāsviela, ko iegūst no metilēna ziluma; lieto mikroskopijā, pētot asinis, mikrobus u.tml. 19. Lielkontinents, kura veidošanās sākums paredzams aptuveni pēc 100 miljoniem gadu, saplūstot Amerikas un Āzijas kontinentam. 20. Nekustams īpašums musulmaņu zemēs (galvenokārt zeme), kuru neapliek ar nodokļiem un neatsavina un kuru kā dāvinājumu vai pēc testamenta mēdz piešķirt mošejai, reliģiskai skolai vai labdarības iestādei. 21. Lašu mazuļu attīstības stadija, kurā tie ir nobrieduši ceļojumam no upes uz jūru. 24. Radioviļņi, kuru garums ir no 10 līdz 100 metriem. 26. Pirmsākums, kas pastāvēja pirms pasaules radīšanas seno grieķu mitoloģijā. 27. Neliels zvirbuļveidīgo kārtas žubīšu dzimtas dziedātājputns. 31. Velna apsēsta sieviete, tāda, kas spēj pārvērsties, mainīt savu veidolu. 33. Ļoti atturīgs, vienkāršs dzīvesveids. 34. Ātrai uzēšanai sagatavots ēdiens. 35. Ezers Vidzemes augstienē, Vecpiebalgas novada Dzērbenes pagastā. 36. Smaile.

Vertikāli. 2. Celta diržabļņu būvēšanai, remontam, apkopei un glabāšanai. 3. Izstrādāta, robaina apmale (parasti tērpiem, veļai). 4. Upe Lietuvā, Nevēžas labā krasta pieteka. 6. Platforma starp burukuģa mastu un tā pagarinājumu; izmanto stāvošās takelāžas nostiprināšanai, darbam ar burām, novērošanai, ko veic sardzes matrozis. 7. Kāda patoloģiska procesa augstākā attīstības stadija. 8. Uzbeku, tadžiku tautas strinkšķināmais stīgu instruments ar bumbiervēda korpusu un garu stīgu pamatni. 10. No iekšdedzes motora izplūstošā gāze pēc lietderīgā darba paveikšanas. 14. Viegli uzliesmojoša, aizdedzinoša kaujas viela, kuras pamatā ir ar dažādām vielām sabiezināti naftas produkti. 15. Minerālmēsli, ko iegūst, fosforskābi neitralizējot ar amonjaku. 16. Pilsēta Krievijā, osta Turas krastā. 18. Jauna, neprecējusies sieviete. 22. Sistēma, kas sastāv no diviem vienādiem, bet pretējas zīmes lādīņiem, kas atrodas viens no otra noteiktā attālumā. 23. Smalks, plāns kokvilnas vai linu audums. 25. Pilsēta Japānā, Honsju salas D daļā, osta Seto jūras Harimas līča krastā. 28. Augu (retāk kukaiņu) vielmaiņas galaprodukts – bezkrāsains, dzeltens vai brūns, viskozs, gaisā sacietējošs šķidrums (dažkārt ar raksturīgu smaržu, garšu). 29. Lauku, kalnu un mežu dievs, ganāmpulku sargātājs seno romiešu mitoloģijā. 30. Atziņa, kas jāpierāda. 32. Kalnu masīvs ar vairākiem šūdoņiem nacionālajā parkā Lapzemē, Zviedrijā.

Pareizā atbilde: DIAKRITISKA.

Atbildes

Horizontāli. 1. Idiotija. 5. Virtuozs. 11. Vitālas. 12. Kļūdfītes. 13. Sers. 14. Līmenis. 15. Lata. 18. Ērika. 19. Smaka. 22. Atiļa. 23. Tamburs. 24. Perikls. 28. Tubas. 30. Mapes. 33. Tablo. 34. Līni. 35. Pikniks. 36. Ērti. 39. Drastiska. 40. Nominēt. 41. Egoistes. 42. Ķemereja.

Vertikāli. 1. Investēt. 2. Intervija. 3. Tole. 4. Jasmīns. 6. Ilūzija. 7. Trīt. 8. Origami. 9. Sistavas. 10. Skreja. 16. Barbiss. 17. Varietē. 20. Maskas. 21. Kuple. 25. Laborante. 26. Atslodze. 27. Nopietna. 29. Bungalo. 30. Maikste. 31. Pandas. 32. Sekante. 37. Otas. 38. Āmte.

Pareizi atbildējuši: Ojārs Silkans, Velta Višņevska, Daina Gerente, Gunta Grundmane, Gunta Vāciete, Bruno Mekšs, Vilnis Bēniņš, Alma Bredovska, Pēteris Savickis. Atmiņojumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcent's*.

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638, Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Pārdodam svaigi atdzesētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilinātus). Vidējais pusliemeņa svars – 40–45 kg. Cena – 2,40 EUR/kg. Piegāde bez maksas. Tālr. 28926174.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 28807400.

KARUPEĻUS 'Vineta', 'Gala', 'Redstar'. Sarkanie: lielle – 25 centi/kg, vidējie – 20 centi/kg, mazie – 5 centi/kg, brāķētie – 5 centi/kg. Bez ķīmijas. Tālr. 29831003.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; sausu, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 22377474.

Pārdod skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

PĒRK

Lauku **MĀJU**. Tālr. 25978769.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

PUPIŅAS, žāvētus ābolus, ķiplokus. Tālr. 29765478.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

PATEICĪBA

Sirsnīgs jo sirsnīgs paldies dr. Rendniecei, dr. Mālniecei, dr. Mjasņikovai un dr. Gologuzovam, kā arī visam terapijas nodaļas personālam par profesionalitāti, laipnību un mīļumu.

Rita Piķe

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, C kategorijas autovadītāju kursos, sākums 3. novembrī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

AUTO SIGNALIZĀCIJU ierīkošana. Tālr. 29242556, merano.lv.

Skurdā, Raiņa ielā 9, darbu sācis auto rezerves daļu veikals **SKRUNDAS GARĀŽA**. Izlejams eļļas, tosols, antifrīzs u.c. Ātra rezerves daļu piegāde pasūtīt, darba laiks: katru dienu 8.00–19.00. Tālr. 28731695.

11. novembrī 10.00–12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

Ēku siltināšana ar **EKOVA TI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

VAJADŽĪGI

SIA **Silja** (40003264664) aicina savā komandā Kuldīgā precīzāko, ātrāko, loģiskāko un pozitīvāko lauksaimniecības tehnikas **MEHĀNIKI**. Atalgojums – sākot ar 900 EUR (bruto). CV un motivācijas vēstuli līdz 30. novembrim sūtīt: silja@silja.biz.

Jauns gaļas pārstrādes uzņēmums meklē darbiniekus **DARBAM** Vācijā. Stundas likme – 9,35 EUR. Sīkāka informācija pa tālr. 27336572, SIA **ALMA M**, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

9. novembrī Kuldīgā, Mārtiņzālē, no 10.00 līdz 13.00 **DONORU DIENA**. Līdzī jāņem pase, donora apliecība, bankas konta nr. Lūgums nedrūzmēties un ievērot distanci!

LĪDZJŪTĪBAS

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I.Lasmanis./

Visdziļākā līdzjūtība Birutai un tuviniekiem, LOLITU zemes klēpī guldot.

Anžella, Irena

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Dailīt, izsakām visdziļāko līdzjūtību, tēti smilšu kalniņā pavadot.

Kristīne, Irina, Ieva, Linda, Inga

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu putenī, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.*

/Ā.Elksne./

Visdziļākā līdzjūtība Dailai Poņimeckai, tēti mūžībā pavadot.

VID Kuldīgas kolēģi

Būs ziemā sniegs, plauks pavasarī bērzi, bet tas jau būs bez tevis, tēt. Aija! Esam kopā ar tevi un ģimeni, no tēta atvadoties.

Koris Ventava un dirigente

*Un balti vēji klusām meža malā stāv,
Jo tiem nav atļauts tevi šodien modināt.*

/O.Vācietis./

Visdziļākā līdzjūtība mūsu kolēģei Līgai Tullai, vectētiņu smilšu kalniņā pavadot.

Kuldīgas 2. vidusskolas kolēģi

*Jel neraudiet – mans sāpju ceļš ir galā,
Es upei melnajai nu pāri jau...
Es dusu klusā, aizmigušā salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.*

/A.Skalbe./

Izsakām dziļu līdzjūtību Gunāram Pečakam un bērniem, sievu ANITU smilšu kalniņā pavadot.

Lankovsku ģimene, Inta, Inga, Jaunzemju ģimene, Tīsu ģimene, *Lāču mājas iedzīvotāji*

*Par mani neraudiet...
Ar maigo vakarvēju man kādreiz
Sveicienus no tāles atsūtiet.
Un dzīvi mīliet tā, kā es to iemīlēju,
Kas skaisti dzīvojis, tam žēl nav projām iet.*

/A.Sakse./

Cerējām, ticējām, ka labi būs. Bet nu skumstam kopā ar ANITAS PEČAKAS tuviniekiem, no viņas atvadoties.

SDK Kamēr vari

*Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.*

/Ā.Elksne./

Visdziļākā līdzjūtība Vinetai, Gundaram un Gunāram, zemes klēpī guldot mīļo māmuļiņu un sievu.

Marita ar ģimeni

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.*

/O.Rikmanis./

Visdziļākā līdzjūtība EDUARDA STEPENA piederīgajiem.

Bijušie ATU–1013 darbinieki un rallisti

*Tukša paliek lauku sēta,
Klusa paliek istabiņa.
Apklusuši tēva soļi,
Nav vairs tēva padomiņa.*

/T.dz./

Jūtam līdzī piederīgajiem, no EDUARDA STEPENA atvadoties.

Kaimiņi Parka ielā 7., 9., 13

*Tā gribējās ilgāk te palikt –
Lazdu gravās un ziedošās pļavās,
Starp ozoliem zaļiem un šalčoziem bērziem.*

/M.Jansone./

Visdziļākā līdzjūtība Stepenu ģimenei, vīru un tēvu mūžībā pavadot.

Zalānu un Bahmaņu ģimenes

*Skumjas
Starp rudens dzeltenām lapām
Uz pēdējām asterēm krīt.
Skumjš ir atvadu lietuss
Pat tad, kad saule spīd.*

/H.Skuja./

Mudīt, skumju brīdī esam kopā ar tevi un ģimeni.

Petrovici

*Tajās lapās,
ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z.Purvs./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mudītei Stepenai un piederīgajiem dzīves skumjākajā brīdī.

VSAA bijušās kolēģes seniores

*Kā negribas ticēt,
Ka cilvēks var tā –
No gaišas dienas aiziet mūžībā.*

/Ā.Elksne/

Mudīte, Daila, Līga un Ieva, izsakām visdziļāko līdzjūtību jūsu lielajās bēdās.

Aina un kaimiņi Parka ielā

Izsakām līdzjūtību Dainai, mammu MAIGU KĀRKLIŅU mūžībā pavadot.

Andersonu ģimene

*Par mani neraudiet...
Ar maigo vakarvēju man kādreiz
Sveicienus no tāles atsūtiet.
Un dzīvi mīliet tā, kā es to iemīlēju,
Kas skaisti dzīvojis, tam žēl nav projām iet.*

/A.Sakse./

Izsakām līdzjūtību Ilondai Reitai un ģimenei, vecmāmiņu mūžībā pavadot.

VPDK Snēpele dejotāji

Sirds pati vien zina savas sāpes.

/Sal. pam. 14:10/

Irmiņ, esam ar tevi tavās bēdās, dēlu mūžībā pavadot.

Draudze Godības ķēniņš

NOVEMBRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 5. novembra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik šogad Kuldīgas pensionāru apvienībā Rumbiņa ir biedru?

Atbilde. Tiklēcēm nepatīk cukurūdens.

Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Ingars Neimanis, Gunta Folkmane, Ojārs Silkans, Indra Grandava, Rasma Stepe, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Daina Gerente.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

"CITRO" savā jubilejā sveic Latvijas jaunās ģimenes kopā ar lieldraugu "Mēness aptieka"

Piesakies dāvanu komplektam, ja šā gada **8.11.** sagaidīts ģimenes pieaugums!

Raksti uz info@citro.lv ar norādi "CITRO ģimenes komplekts" vai zvani pa tālruni +371 25605580 un mēs nogādāsim tev dāvanu. Vairāk info www.citro.lv

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

INTERESANTI

Kā uztveram empātiju

Lai gan empātija jeb spēja iejusties otra ādā kļuvusi teju par galveno pozitīvo cilvēka raksturojumu, Kalifornijas Deivisas universitātes (ASV) pētnieki noskaidrojuši, ka mūsu attieksme pret to ir sarežģītāka. Analizējot 3000 eksperimenta dalībnieku, atklājies, ka cilvēkiem nepatīk tādi ļaudis, kuri iejūtību izrāda pret morāli apšaubāmiem indivīdiem. Izrādās, ka empātiskus cilvēkus respektējam tikai tad, ja viņu simpātiju objekts ir patīkams arī mums. Lai gan valda uzskats, ka mums būtu jāizjūt empātija pret tiem, kurus sabiedrība nosoda vai atgrūž, šāda rīcība tomēr netiek pozitīvi novērtēta. Pētījumā kā negatīvie piemēri izmantoti, piemēram, cilvēks, kurš strādā balto nacionālistu organizācijā, vai antivakcīnisti. Empātija tiek atklāta no sociālpolitiskā skatpunkta – tā it kā apliecina cilvēka vērtības un nostāju, tomēr tāda iejūtība, kas sociālās atšķirības šķērso, var ne tikai saliedēt, bet šīs atšķirības tieši nostiprināt.

SEN

Kuldīgas muzejā jauns pasākums

Padomju zemē ir parasts svētkus atzīmēt ar jauniem darba sasniegumiem, cildināt darba darītājus. Darba cilvēks Padomju Savienībā ir godājams cilvēks, kam socialistiskā sabiedrība pievērš uzmanību un parāda ceļu.

Kuldīgas muzejs roši gatavojas Lielā Oktobra socialistiskās revolūcijas 28. gadadienas svinības atzīmēt ar mūsu apriņķa pagastu un pilsētu stachanoviešu, trieciennieku un pirmrindnieku godināšanu. Viņu ģimenes līdz ar nopelni aprakstiem būs izstādītas muzeja telpās. Turpat novietos vitrīnu ar viņu izcilo ražojumu paraugiem. Šāds pasākums mūsu republikā tiek realizēts pirmo reizi. „Mēs gribam mūsu darba cilvēku savā izstādē parādīt tā,” saka muzeja pārzine b. Upīte, izrādīdama savāktos materiālus, „lai viņš pats, visu to redzot, justu savā sirdī dziļu gandarījumu un prieku, bet viņa darba biedri, kam vēl nav izdevies gūt tik lielus sasniegumus, – vēlēšanos un pamudinājumu turpmāk arī tikt pagodināto rindās.”

Padomju Kuldīga, 5. novembris, 1945. g.

Kuldīgas novada pašvaldība (90000035590)
izsludina konkursu uz vakanto
**Kuldīgas novada Bērnu un jauniešu centra
direktora amatu.**

Prasības

1. Atbilstība Izglītības likumā un Bērnu tiesību aizsardzības likumā noteiktajiem ierobežojumiem strādāt par pedagogu.
2. Atbilstība Izglītības likumā un Ministru kabineta noteikumos par pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un profesionālās pilnveides kārtību noteiktajām prasībām.
3. Valsts valodas prasme atbilstoši Valsts valodas likuma prasībām un vismaz vienas Eiropas Savienības oficiālās valodas prasme profesionālajai darbībai nepieciešamajā apjomā;
4. Vismaz trīs gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītības jomā.
5. Par priekšrocību tiks uzskatīta vismaz piecu gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītības vadības darbā.
6. Par 4. punktā minēto izglītības vadības darbu tiek uzskatīts:
 - darbs izglītības iestādes vadītāja vai vadītāja vietnieka amatā,
 - cits darbs, ja tas saistīts ar izglītības darba un izglītības iestāžu darbinieku organizēšanu, vadīšanu un kontroli (metodisko apvienību, nevalstisko organizāciju u.c. vadītāji).

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- motivēta pieteikuma vēstule,
- īss dzīves un darba gaitu pārskats (CV),
- izglītību un kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu kopijas,
- rekomendācijas vēstules (vēlamas).

Atalgojums: 1278 EUR mēnesī pirms nodokļu nomaksas.
Pieteikšanās termiņš: no 2020. gada 30. oktobra līdz 20. novembrim (ieskaitot).

Dokumentus lūdzam iesniegt Kuldīgas novada pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas un informēšanas centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) vai elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv līdz 2020. gada 20. novembra 15.00. Informācija pa tālr. 63350076.
Iesniedzot prasītos dokumentus, kandidāts piekrīt viņa personas datu apstrādei.

SIA «R Grupa» (reģ. nr. 50003603631)

AICINA DARBĀ autovadītāju darbam uz šķeldas konteinervedēja.

Darbs uz «Scania R 440» Kurzemē.

Prasības kandidātiem:

- CE kategorijas autovadītāja apliecība.
 - hidromanipulatora vadītāja apliecība.
 - 95. kods un autovadītāja tahogrāfiskā karte.
 - vēlama pieredze līdzīgā amatā.
- Atalgojums, sākot no 1200 EUR mēnesī (bruto).**

**Interesēties pa tālruni
29294295.**

Atceries abonēt
Kurzemnieku!

Lasi mūs
arī internetā:
www.kurzemnieks.lv!

Lielākā maģija – emocijas

Helovīnu jeb Visu svēto dienu otro gadu svinēja arī Ēdoles pilī. Tikai šogad nedaudz citādāk – ar maskām ikkatram apmeklētājam. Bet galvenais pārsteigums bija viesis – iluzionists Valdemārs Weiss no Rīgas.

Iveta Gūtmane centusies organizēt nelielu pasākumu, lai nebūtu cilvēku pūļu. Pasākumā *Maģiskā nakts Ēdoles pilī* apmeklētāji varēja spēlēt ķirbju boulingu, ciemoties pie zīlnieces, pastaigāties pa parku, kas izrotāts ar sveču gaismu, nofotografēties moku kambarī, notika radošās darbnīcas bērniem.

Iluzionists Valdemārs Weiss ar savu sirdslietu sācis nodarboties pirms 23 gadiem, kad pašam bijuši tikai septiņi gadi: „Ieraudzīju burvju mākslinieku televīzijā, sāku lasīt grāmatu, kurā mazie cilvēki dzīvoja viņam kabatā. Man šis stāsts iepatikās, un sāku pats eksperimentēt, mēģināt, mācīties.”

Šķiet, katram burvju māksliniekam ir mīļākais triks – to izpildot, iedegas acis. Valdemāram tā ir gredzena uzlikšana uz pirksta trīs veidos. Viņam patīk triki ar roku veiklību, gluži kā to

darījis iluzionists Harijs Hudini, kam Helovīns diemžēl ir nāves diena, tāpēc visā pasaulē iluzionisti šajā dienā piemin slaveno burvju mākslinieku.

Noslogotākais laiks gadā Valdemāram parasti esot decembris, kad notiek korporatīvās balles un citi pasākumi. Vasarās viņš tiek aicināts uz kāzām un sporta spēlēm. Ik pa laikam viņš sniedz padomus teātrī, kino un reklāmās, lai burvju trikus mācītu aktieriem: „Spektrs ir diezgan plašs.” Valdemārs maģijai tic, un visstiprākā maģija, pēc viņa domām, esot emocijas.

Pēterim Silarājam un Kristapam Bergmanim šis vakars pilī šķitis aizraujošs. Kā saka Kristaps: „Tiešām ir labi – esmu patīkami pārsteigts, ka Ēdolē kaut kas notiek. Vismaz ir kāda kustība. Varu nedēļas nogalē iziet ārpus mājām.” Pēterim bijusi iespēja palīdzēt iluzionistam izpil-

Iluzionists Valdemārs Weiss.

dīt vienu triku. Viņš jutis pieskārienus, kaut gan pārējie skatītāji nav pamanījuši, kā iluzionists to dara. Pēteris atzīst, ka līdz šim pret maģiju bijis skeptisks, bet šovakar sācis tai ticēt. Beigās abi ar Kristapu tomēr noteic, ka gan jau visam ir izskaidrojums.

**Evelīnas Vasiļčikas
teksts un foto**

CIENĪJAMIE KLIENTI!

Apmeklējot *Kurzemnieka* redakciju klātienē, lūdzam lietot sejas maskas.

Ja ielas remonta dēļ apgrūtināta ieeja no 1905. gada ielas, varat izmantot ieeju no redakcijas sētas puses.

Aicinām izmantot arī attālinātās iespējas:

- *Kurzemnieku* abonēt portālā www.abone.pasts.lv,
- sludinājumus un reklāmu iesūtīt e-pastā: sludinajumi@kurzemnieks.lv vai izmantot portālu www.307.lv, izvēloties sadaļu *Kurzemnieks*.